

Matthew 27

ASVh with Comments

Summary. The events described in Chapter 27 take place at the Palace of the High Priest, the governor's palace, the potter's field, the governor's headquarters, a place called Golgotha (or Place of a Skull), the temple, the holy city, and at Joseph's new tomb where the Lord Jesus was laid. In this chapter, many people interact with the Lord Jesus: His disciples, the chief priests, the scribes, the elders; Pilate, the governor, Judas the betrayer, the crowd; Barabbas, the governor's wife, governor's battalion of soldiers; Simon, a man of Cyrene, two criminals crucified along the Lord Jesus, people passing by the cross of Jesus, bystanders, risen saints, the centurion and his soldiers, many women that were followers of the Lord Jesus (including Mary Magdalene, the other Mary, and the mother of the sons of Zebedee), Joseph a rich man from Arimathea, the Pharisees, the Pharisees' guard that guarded the Lord Jesus' tomb.

สรุปความ เหตุการณ์ที่พูดถึงในบทที่ 27 นี้เกิดขึ้นที่คฤหาสน์ของปุโรหิตใหญ่ วังของเจ้าเมือง ทุ่งช่างหม้อ คฤหาสน์ของเจ้าเมือง ที่ได้เรียกกัลโกธา (หรือสถานที่กะโลกศิระษะ) พระวิหาร เมืองศักดิ์สิทธิ์ และหลุมฝังศพใหม่ของโจเซฟที่ซึ่งพระเยซูเจ้าได้ถูกบรจจุฝัง ในบทนี้ มีหลายคนที่เกี่ยวข้องกับพระเยซูเจ้า เหล่าสาวกของพระองค์ เหล่าปุโรหิตใหญ่ พวกกรรมาจารย์ พวกผู้ใหญ่ เจ้าเมืองปีลาต เจ้าเมือง ยูดาสผู้ทรยศ ฝูงชน บาร์บัส ภรรยาของปีลาต ทหารทั้งกองของเจ้าเมือง ซีโมน ชายของชาวไซรีน โจรสองคนที่ได้ถูกตรึงบนกางเขนพร้อมกับพระเยซูเจ้า คนทั้งหลายที่เดินผ่านไปมาที่ทางเขนของพระเยซู พวกที่ยืนอยู่ พวกวิสุทธิชนที่ฟื้นคืนชีพ นายร้อยและทหารของท่าน หญิงหลายคนนั้นที่ได้ติดตามพระเยซูเจ้า (รวมทั้งมารีย์ชาวมัคดาลา และมารีย์อีกคน และมารดาของบุตรเศเบดี) เศรษฐีโยเซฟจากบ้านอาริมาเธีย ปุโรหิตใหญ่ ทหารของปุโรหิตใหญ่ที่เฝ้าอุโมงค์ศพของพระเยซูเจ้า

Some of the events in this chapter in chronological order are: the chief priests and the elders delivered the Lord Jesus to Pilate, the governor; Judas, the betrayer was remorseful and hanged himself; the chief priests took the thirty pieces of silver, the price they paid to the betrayer for the Lord Jesus, and purchased the potter's field; the Lord Jesus stood for trial before the governor; the chief priests and the elders persuaded the crowd to ask for Barabbas to be released and crucify the Lord Jesus; Pilate did not use his authority as a governor to release the Lord Jesus but instead he delivered Him to be crucified; the governor's battalion of soldiers mocked the Lord Jesus; the soldiers led the Lord Jesus away to be crucified; the soldiers compelled Simon of Cyrene to carry the Lord Jesus' cross; they took the Lord Jesus to a place called Golgotha and crucified Him there; two criminals were crucified along with the Lord Jesus, one on each side; people passing by derided and mocked the Lord Jesus; from noon until 3 pm there was darkness over all the land; at about 3 pm the Lord Jesus cried out to the Father and He yielded up His spirit; the curtain of the temple was torn in two from top to bottom; there was an earthquake and tombs were opened and many saints that died in the Lord Jesus were raised; the centurion and the soldiers with him were filled with awe and said "Truly this was the Son of God"; many women that were the Lord Jesus' followers watched the crucifixion and His burial; Joseph of Arimathea buried the Lord Jesus in his new tomb cut from the rock; the Pharisees put a guard of soldiers in front of the tomb where the Lord Jesus was buried.

เหตุการณ์บางอย่างที่เกิดขึ้นในบทนี้ตามลำดับ พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ได้มอบพระเยซูเจ้าให้แก่ปีลาต ยูดาส ผู้ทรยศสำนึกผิดและเขาได้ผูกคอเขาเองตาย พวกปุโรหิตใหญ่นำเงินสามสิบเหรียญ ราคาที่พวกเขาได้จ่ายให้เพื่อผู้ทรยศสำหรับพระเยซูเจ้า และได้ไปซื้อทุ่งช่างหม้อไว้ พระเยซูเจ้าได้ยื่นสอบสวนต่อหน้าผู้ว่าราชการ พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ยุยงประชาชนให้ขอให้ปล่อยบารบัสและตรึงพระเยซูเจ้า ปีลาตไม่ใช้หน้าที่ของเขาว่าเป็นผู้ว่าราชการให้ปล่อยพระเยซูเจ้าแต่แทนที่ท่านได้มอบพระองค์เพื่อให้ตรึงบนกางเขน กองทหารของเจ้าเมืองลบหัวพระเยซูเจ้า ทหารได้พาพระเยซูเจ้าไปตรึงบนกางเขน ทหารเกณฑ์ไซมอนชาวไซเรเนให้แบกกางเขนของพระเยซูเจ้า พวกเขาได้พาพระเยซูเจ้าไปยังที่ที่เรียกว่ากัลโกธา และตรึงพระองค์ในที่นั้น มีโจรสองคนได้ถูกตรึงบนกางเขนกับพระเยซูเจ้า อยู่คนละข้าง ประชาชนผ่านไปมาและเยาะเย้ยพระเยซูเจ้า จากเที่ยงถึงบ่าย 3 โมงที่นั้นได้มีความมืดปกคลุมไปทั่วแผ่นดิน ประมาณบ่าย 3 โมงพระเยซูเจ้าร้องออกมาถึงพระบิดาและพระองค์ปล่อยพระวิญญาณของพระองค์ออกไป ม่านของธรรมศาลาก็คือเป็นสองจากบนถึงล่าง ที่นั้นได้มีแผ่นดินไหวและหลุมศพได้เปิดออกมีหลายศพที่ตายในพระเยซูเจ้าฟื้นขึ้น นายทหารและหมู่ทหารกับท่านได้เต็มใจไปด้วยความแปลกใจและพูดว่า "จริงแล้วท่านผู้นี้คือพระบุตรของพระเจ้า" ในที่นั้นมีผู้หญิงหลายคน

ติดตามพระเยซูเจ้าเผ้ามองกางเขนและที่ฝั่งพระศพของพระองค์ โจเซฟแห่งอาริมาเทียฝั่งพระเยซูเจ้าในหลุมศพใหม่ของเขาที่ตัดออกจากหิน
พวกฟาริสีวางทหาร หน้าหลุมศพที่ได้ฝั่งพระเยซูเจ้า

Five events from this chapter stand out: 1) The chief priests and the elders took council to put the Lord Jesus to death, and they delivered Him to Pilate, the governor. They wanted to do one thing: put the Lord Jesus to death because they believed He would take their power. 2) The Lord Jesus is condemned by the chief priests, the elders, the crowd, and the governor to be crucified, and He is mocked by all. People know in their hearts that the Lord Jesus is the King of His people. Yet, the crowd is goaded by the chief priests and the elders to call to the governor, “Let be crucified,” and “His blood be on us, and on our children.” 3) The Lord Jesus is led to a place called Golgotha, where He was crucified between two criminals. They put the Lord Jesus in the middle of the criminals. By placing Him between criminals, they were trying to show that the Lord Jesus was one of them, not the Savior, but a criminal. They wanted the Lord Jesus to be spoken of as a criminal to discourage all the disciples in that time and in the future.

จากเหตุการณ์ทั้งหมดในบทนี้มีจุดสำคัญห้าประการที่ออกมา 1) มหาปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ได้ประชุมกันเพื่อประหารพระเยซูเจ้าถึงตาย และพวกเขามอบพระองค์ให้แก่ปิลาด ผู้ว่าราชการ พวกเขาได้ต้องการเพียงอย่างเดียว คือให้ฆ่าพระเยซูเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระองค์จะเอาอำนาจของพวกเขาไป 2) พระเยซูเจ้าถูกประหารโดยมหาปุโรหิต พวกผู้อาวุโสประชาชนและผู้ว่าราชการ เพื่อให้ถูกตรึงบนกางเขน และพระองค์ได้ถูกเยาะเย้ยโดยทุกคน ประชาชนรู้ว่าในใจของพวกเขาเห็นว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระมหากษัตริย์ของประชาชนของพระองค์ ถึงอย่างนั้นฝูงชนได้ถูกสอนโดยปุโรหิตและผู้อาวุโสให้บอกแก่ผู้ว่าราชการ “ปล่อยให้ถูกตรึงบนกางเขน” และ “ให้เลือดของพระองค์ตกบนตัวเราและลูกของเรา” 3) พระเยซูเจ้าได้ถูกนำไปยังที่ที่เรียกว่ากลโกธา ในที่ซึ่งพระองค์ถูกตรึงระหว่างโจรสองคน พวกเขาวางพระเยซูเจ้าในตรงกลางของโจร โดยวางพระองค์ระหว่างโจร พวกเขาได้พยายามแสดงว่าพระเยซูเจ้าเป็นหนึ่งในพวกนั้น ไม่ใช่ผู้ช่วยให้ออด แต่เป็นโจร พวกเขาต้องการให้พระเยซูเจ้าเป็นที่พูดกันว่าเป็นพวกโจรเพื่อทำลายความกล้าของเหล่าสาวกในเวลานั้นและในอนาคต

4) The Lord Jesus cried out with a loud voice to the Father and yielded His spirit. The Lord Jesus cried out, “My God, My God why have Thou forsaken Me?” How sad must heaven be when the Son could not feel the Father? Human words cannot describe the sorrow the Three in One felt when separated. Because the Son took human form, the death of the human body in the Son also impacted the Father. When the Son died, He went down to the place of death to give light to the dark place. The Father will not go there because His glory will destroy the death there. 5) Joseph of Arimathea took the Lord Jesus down from the cross, wrapped His body in a clean linen cloth, and put Him in his new tomb. Joseph, with his slaves, rolled a great stone to the entrance of the tomb.

4) พระเยซูเจ้าได้ร้องด้วยเสียงอันดังถึงพระบิดาและปล่อยพระวิญญาณของพระองค์ พระเยซูเจ้าได้ร้องออกมาว่า “พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ทำไมพระองค์ทำนสิ่งทั้งข้าพเจ้าไป?” ต้องมีความเศร้ามากเท่าใดสำหรับสวรรค์เมื่อพระบุตรไม่สามารถรู้สึกถึงพระบิดา? ความเศร้ามากเกินไปที่คำของมนุษย์สามารถบอกได้เมื่อสามในหนึ่งได้รู้สึกถูกแยก เพราะพระบุตรได้ถือกำเนิดในร่างของมนุษย์ ความตายของร่างมนุษย์ในพระบุตรได้มีผลกระทบต่อพระบิดา เมื่อพระบุตรตาย พระองค์ได้ลงไปยังที่ของความตายเพื่อให้แสงสว่างในความมืด พระบิดาจะไม่ไปในที่นั้น หากพระองค์ไปในที่นั้นเพราะพระศิริของพระองค์จะทำลายความตายในที่นั้น 5) โจเซฟแห่งอาริมาเทียได้นำพระเยซูเจ้าลงจากกางเขน ได้พันร่างของพระองค์ด้วยผ้าป่านสะอาด และพระองค์ยังหลุมศพใหม่ของตนเอง โจเซฟ กับทาสของเขา ได้กลิ้งหินใหญ่ปิดทางเข้าของหลุมศพ

27¹ Then, when morning came, all the chief priests and the elders of the people took counsel against Jesus so that they might put Him to death.

¹ แล้วเมื่อเวลาเช้าได้มาถึง เหล่ามหาปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ของประชาชนได้ทำการปรึกษากันเพื่อต่อต้าน **พระเยซู** ดังนั้นเพื่อพวกเขาจะสังหาร **พระองค์ท่าน** ให้ตาย

Comments 27:1. The chief priests and the elders want to do one thing: put the Lord Jesus to death because they believe He will take their power. The chief priests acted at the sign of the first rays of the sun in the morning. Everyone will look out for the sun when condemning someone because there was a belief about how to cut a deal with the governor to make things finish early. They want to be the first ones to meet the governor so that the governor will only hear one side of the story. Most of the time, they can convince the governor to agree with their decision. It is the same case here; they know the Lord Jesus is not guilty, but they have to make the governor

agree with them. The commoners start the day differently than the soldiers or leaders (as their access time to the governor is different than the chief priests and the elders), so the commoners do not have time to fight if they want to disagree with the decision.

ความหมาย 27:1 พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ต้องการทำเพียงสิ่งเดียว คือสังหารพระเยซูเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระองค์จะเอาอำนาจไปจากพวกเขา ปุโรหิตใหญ่ได้ถือเอาว่าเมื่อแดดออกในตอนเช้า ทุกคนมองดวงอาทิตย์เมื่อกล่าวาคนเพราะเชื่อว่าจะได้คำตัดสินจะเร็วกับเจ้าเมือง เพื่อให้เสร็จเรื่องโดยเร็ว พวกเขาต้องการที่จะเป็นพวกแรกที่พบกับเจ้าเมืองดังนั้นเจ้าเมืองจะได้ยินเรื่องจากพวกเขาเพียงฝ่ายเดียว ปกติแล้ว พวกเขาสามารถทำให้เจ้าเมืองเห็นด้วยกับพวกเขา มันเป็นเช่นเดียวกันในที่นี้ พวกเขาเชื่อว่าพระเยซูเจ้าไม่มีความผิด แต่พวกเขาต้องทำให้เจ้าเมืองเห็นด้วยกับพวกเขา ประชาชนเริ่มต้นของวันแตกต่างจากทหารหรือผู้นำ (เวลาของพวกเขาที่จะได้พบกับเจ้าเมืองต่างจากพวกปุโรหิตและผู้นำ) ดังนั้นประชาชนไม่มีเวลาที่จะสู้ถ้าไม่เห็นด้วยในคำตัดสิน

However, people can only fight if they are united enough to petition the leaders. Within the wall, all the leaders are talking and agreeing; outside the wall, there are the commoners, but if they are not united, they cannot make a petition. The elders bring the person to the governor as early as possible (at sunrise), so the governor makes the decision without people interfering because commoners can't come to make their voices heard by the governor at that time. Then, people cannot talk against the leaders anymore because the governor made the decision. The elders and the leaders do not want conflict with the people, so they use the governor. The leaders try to avoid questioning from the people because they don't want to have the mob going against them. If people are petitioning regarding a person, then the person will have to stay longer before they can be sentenced, but this way, at the sun's rays of the morning, no one can stop it; the death sentence has been placed with just a few witnesses.

อย่างไรก็ตาม ประชาชนไม่สามารถต่อสู้ถ้าพวกเขาไม่รวมตัวกันเพื่อทำข้อต่อร่วมกับผู้นำ ภายในกำแพง พวกผู้นำพูดคุยและเห็นด้วยกัน ภายนอกกำแพง ที่นั่นคือประชาชน แต่ถ้าพวกเขาไม่รวมตัวกัน พวกเขา ก็ไม่สามารถทำข้อขัดขวาง พวกผู้นำพาดูต้องหามาแต่เข้ามาที่จุด (พระอาทิตย์ขึ้น) ดังนั้นเจ้าเมืองให้คำตัดสินโดยไม่มีประชาชนขัดขวางเพราะประชาชนไม่สามารถมาเพื่อเรียกร้องต่อเจ้าเมืองในเวลานั้น แล้ว ประชาชนไม่สามารถพูดต่อต้านผู้นำได้แล้วเพราะเจ้าเมืองให้คำตัดสิน พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้นำไม่ต้องการมีปัญหากับประชาชน ดังนั้นพวกเขาใช้เจ้าเมืองแทน พวกผู้นำพยายามหลีกเลี่ยงคำถามจากประชาชนเพราะพวกเขาไม่ต้องการให้ผู้ลงโทษต่อต้านพวกเขา ถ้าประชาชนมีคำถามเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหา แล้วคนจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีชีวิตนานขึ้นก่อนที่พวกเขาสามารถได้มีคำตัดสิน แต่วิธีนี้ด้วยแสง พระอาทิตย์ตอนเช้าไม่มีใครสามารถหยุดได้ มีคำตัดสินให้ประหารชีวิตได้มีโดยมีพยานเพียงไม่กี่คน

² And having bound Him, they led Him away and delivered Him to Pilate, the governor.

² และพวกเขาได้มัด พระองค์ พวกเขาได้พา พระองค์ ไปและได้มอบ พระองค์ ให้แก่ปีลาต เจ้าเมือง

Comments 27:1-2. They have marked the death sentence for the Lord Jesus before proven guilty. They have made the decision already: He is guilty, and there is no need to fight them. The leaders must move fast to cut down the problem. They use the Word as the Bible tells people to listen and obey the Lord's teaching. The Bible tells us that the Lord is the One who sets the leaders, and people must listen to the authorities. So, if the governor comes and tells the people that the sentence has been made, the people cannot go against it because it is the Lord's teaching. The Lord Jesus is a teacher, so they have to do it fast to avoid interruption because of the position the Lord holds among the people: He is a teacher.

ความหมาย 27:1-2 พวกเขาได้มีคำตัดสินให้ประหารชีวิตสำหรับพระเยซูเจ้าก่อนที่จะมีการพิสูจน์ว่ามีความผิด พวกเขาได้ตัดสินกันแล้ว พระองค์มีความผิด และที่นี่ไม่ต้องไปต่อสู้กันอีกกับพวกเขา พวกผู้ใหญ่ต้องทำโดยเร็วเพื่อตัดปัญหา พวกเขาใช้พระคำสอนพระคัมภีร์ได้บอกให้ประชาชนเพื่อฟังและเชื่อคำสอนของพระเจ้า พระคัมภีร์บอกเรานั้นว่าพระเจ้าเป็นผู้ตั้งผู้นำ และประชาชนต้องเชื่อฟังผู้มีอำนาจ ดังนั้น ถ้าผู้นำมาและบอกประชาชนนั้นว่าคำตัดสินได้มีแล้ว ประชาชนไม่สามารถต่อต้านมันเพราะมันเป็นคำสอนของพระเจ้า พระเยซูเจ้าเป็นพระอาจารย์ ดังนั้นพวกเขาต้องทำเช่นนี้โดยเร็วเพื่อหลีกเลี่ยงประชาชนขัดขวางเพราะตำแหน่งที่พระเจ้ามีต่อประชาชน พระองค์เป็นพระอาจารย์

³ Then Judas, the one having betrayed Him, having seen that He was condemned, having regretted, he returned the thirty pieces of silver to the chief priests and elders,

³ แล้วจูดาส ผู้ซึ่งได้ทรยศต่อ พระองค์ เมื่อได้เห็นนั้นว่า พระองค์ ถูกประหารใจ ได้กลับใจ เขาได้นำสามสิบเหรียญเงินมาคืนให้แก่มหาปุโรหิตใหญ่และผู้ใหญ่

⁴ saying, I sinned having betrayed innocent blood. But they said, What is that to us? See you to it.

⁴ พูดว่า ข้าพเจ้าได้ทำบาปในการที่ข้าพเจ้าได้ทรยศต่อเลือดที่บริสุทธิ์ แต่พวกเขาพูดว่า มันเกี่ยวอะไรกับเรา? เจ้าทำไปเอง

Comments 27:3-4. It is too late to change the mind; the deed has been done, and sorry means nothing now. Judas has betrayed the Lord of life; remorse means nothing at this point, and the past cannot be changed. This verse lets humans know that they (the chief priests and the elders) say that it is not their fault, but it is Judas' because he is the one who delivered the Lord Jesus to them. But, Judas and the chief priests and the elders have the same level of guilt (See John 19:11); the chief priests and the elders are guilty because they all know the Lord Jesus has no fault, but they take Him to the governor.

ความหมาย 27: 3-4 สายเกินกว่าที่จะเปลี่ยนใจ ทำไปแล้ว และเสียใจไม่มีความหมายในตอนนี ยูดาสได้ทรยศต่อพระเจ้าของชีวิต ความสำนึกผิดไม่มีความหมายอะไรในตอนนี และอดีตไม่มีอะไรที่สามารถเปลี่ยนได้ ในข้อนี้ได้บอกมนุษย์ให้รู้นั้นว่าพวกเขา (พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่) พูดนั้นว่าไม่ใช่ความคิดของพวกเขา แต่มันเป็นของยูดาสเพราะเขาเป็นคนที่ได้มอบพระเยซูเจ้าให้พวกเขา แต่ ยูดาสและพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่มีความผิดเช่นเดียวกัน (มถยอห์น 19:11) พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่มีความผิดเพราะว่าพวกเขารู้ว่าพระเจ้าไม่ผิด แต่พวกเขายังมอบพระองค์ให้เจ้าเมือง

⁵ And having thrown down the pieces of silver into the temple, he departed and, having gone away hanged himself.

⁵ และได้โยนเหรียญเงินทั้งในสถานบูชา เขาได้จากไปและ ได้ไปและได้ผูกคอตายเองตาย

Comments 27:5. Remorse has power; therefore, before doing something, think about the outcome. You can stop, but if you go too far, you can't stop anymore; people should think about the outcome of their actions. If you do things, you cannot do them halfway; it ends in either way. You can have remorse when you do wrong, or you can stop before doing wrong, and you don't have to deal with remorse; this is a human choice.

ความหมาย 27:5 ความสำนึกผิดมีอำนาจ ดังนั้น ก่อนที่จะทำบางอย่าง คิดถึงเกี่ยวกับผลที่จะออกมา คุณสามารถหยุด แต่ถ้าคุณไปไกลเกินไป คุณไม่สามารถหยุดได้แล้ว คนควรจะคิดเกี่ยวกับผลที่ออกมาของการกระทำของพวกเขา ถ้าคุณทำบางสิ่ง คุณไม่สามารถทำมันครึ่งทาง มันจบในแบบไหน คุณสามารถมีความสำนึกผิด หรือคุณสามารถหยุดก่อนทำผิด และคุณไม่ต้องเผชิญกับความสำนึกผิด นี่คือการเลือกของมนุษย์

⁶ And the chief priests, having taken the pieces of silver, said, It is not lawful to put them into the treasury, since it is the price of blood.

⁶ และมหาปุโรหิต ได้เอาเงินเหรียญไป พูดว่า มันไม่เป็นการถูกต้องที่จะใส่มันไว้ในกล่องสมบัติ เพราะเป็นค่าเลือด

⁷ And having taken counsel, they bought with them the potter's field to bury strangers in.

⁷ และพวกเขาได้ปรึกษากัน พวกเขาได้ซื้อทุ่งช่างหม้อเพื่อฝังศพคนแปลกหน้า

Comments 27:6-7. At that time, when they had doubts about what people might think about their actions, they would go and buy something else. But the real purpose was to show people that they did not only take money, they bought something, but in behind, there were many deals as well. Money in any generation has power, as the Bible says, and makes many people corrupt.

ความหมาย 27:6-7 ในตอนนั้น เมื่อพวกเขามีความสงสัยว่าประชาชนอาจจะคิดเกี่ยวกับการกระทำของพวกเขา พวกเขาก็จะไปและซื้อบางสิ่ง แต่จุดประสงค์ที่แท้จริงแล้วนั้นเพียงเพื่อให้ประชาชนไม่คิดว่าพวกเขานั้นเพียงได้เอาเงินนั้นไป พวกเขาได้ซื้อบางอย่าง แต่เบื้องหลัง ที่นั่นได้มีการตกลงหลายอย่างด้วยเช่นกัน เงินในทุกสมัยมีอำนาจ ดังที่พระคัมภีร์บอก และทำให้หลายคนกลายเป็นคนทุจริตไป

⁸ Which is why that field was called, the field of blood, to this day.

⁸ ซึ่งนั่นคือทำไมที่นั่นจึงได้เป็นที่เรียกกันว่าทุ่งของเลือด จนทุกวันนี้

⁹ Then was fulfilled that having been spoken by Jeremiah the prophet, saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of the One having been priced, whom they of the sons of Israel set a price;

⁹ แล้วได้ให้สำเร็จนั้นซึ่งได้พูดโดยเยเรมีย์ศาสดาพยากรณ์ พูดว่า และพวกเขาได้นำเงินสามสิบแผ่น ราคาของ พระผู้หนึ่ง ได้ตีราคา ซึ่งพวกเขาคนอิสราเอลได้ตีราคาไว้

¹⁰ and they gave them for the potter's field, as the Lord directed me.

¹⁰ และพวกเขาได้ให้สำหรับทุ่งช่างหม้อ ดังที่ พระเจ้า ได้สั่งไว้ให้แก่เรา

Comments 27:9-10. Matthew got this prophecy from the Lord to write it down; people may comment negatively, but it is the Lord's will to put it down as it is. Even at that time, what Jeremiah said was not completely recorded to be known. People can argue about what Matthew wrote, but do people think how did Matthew could know by the human mind how to mix the words together if not given by the Lord (See Jeremiah 19:1-13, 32:6-9)? In some portions, no one could know if the Lord didn't tell it to Matthew.

ความหมาย 27:9-10 มัทธิวได้รับคำทำนายที่เขียนนี้จากพระเจ้าเพื่อเขียนมันลง คนอาจจะมีความคิดต่อต้าน แต่มันคือพระประสงค์ของพระเจ้าเพื่อจะให้เขียนมันลง แม้ว่าในเวลานั้น อะไรที่เยเรมีย์ได้พูดไว้ยังไม่ได้มีการบันทึกไว้ทุกอย่างให้เป็นที่ยอมรับ คนอาจโต้แย้งเกี่ยวกับสิ่งที่มัทธิวได้เขียน แต่คนควรจะคิดว่ามัทธิวโดยความคิดของมนุษย์เองสามารถรู้ได้อย่างไรที่จะเอาคำใส่เข้าด้วยกันถ้าไม่ได้ให้โดยพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ (มองเยเรมีย์ 19:1-13, 32:6-9) ในบางส่วน ไม่มีใครสามารถรู้ได้หากว่าพระเจ้าไม่ได้บอกแก่มัทธิว

¹¹ Now **Jesus** stood before the governor; and the governor **questioned Him**, saying, **Are Thou the King of the Jews?** And **Jesus** said, **You say.**

¹¹ เวลาที่ **พระเยซู** ได้ยืนต่อหน้าเจ้าเมือง และเจ้าเมืองได้ถาม **พระองค์** พูดว่า **พระองค์ท่าน** เป็น **กษัตริย์** ของพวกยิวหรือ? และ **พระเยซู** ได้พูดว่า **ดั่งที่เจ้าได้พูด**

Comments 27:11. You can see through this verse the knowledge they have about the Lord Jesus, that He is the King. In their hearts, people know that He is the King of His people, and that is why this question has come from this person; people came to tell, and it was well known among people that the Lord Jesus is King.

“You say.” When the Lord Jesus answers with this statement, it shows people that it is not He Himself claiming to be, but people claiming Him to be. Notice the way of the answer: The Lord never proclaimed Himself to be anything of this world because His world is above here; He just tells them to accept what they claim Him to be.

ความหมาย 27:11 คุณจะเห็นได้จากข้อนี้เองความรู้ที่พวกเขาเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า ว่าพระองค์คือพระมหากษัตริย์ ในใจของพวกเขา ประชาชนรู้นั้นว่าพระองค์คือพระมหากษัตริย์ของประชาชนของพระองค์ และนั่นคือทำไมจึงมีคำถามนี้ที่ออกมาจากคนนี้ ประชาชนได้มาบอก และมันเป็นที่ยอมรับในหมู่ประชาชนนั้นว่าพระเยซูเจ้าคือพระมหากษัตริย์

“ดั่งที่เจ้าได้พูด” เมื่อพระเยซูเจ้าตอบด้วยคำนี้ มันแสดงให้เห็นว่ามันไม่ใช่พระองค์เองที่อ้างตนเอง แต่ประชาชนเองอ้างว่าพระองค์เป็นสิ่งที่ถูกตอบ พระเจ้าได้ไม่เคยอ้างพระองค์เองว่าเป็นใครในโลกนี้เพราะโลกของพระองค์เองอยู่เบื้องบนจากที่นี่ พระองค์เพียงบอกพวกเขาให้ยอมรับอะไรที่เขาอ้างให้พระองค์เป็น

¹² And when **He** was accused by the chief priests and elders, **He** answered nothing.

¹² และเมื่อ **พระองค์** ได้ถูกกล่าวหาโดยมหาปุโรหิตและผู้อาวุโส **พระองค์** ไม่ได้ตอบคำใด

¹³ Then **says Pilate to Him**, **Do Thou hear** not how many things they witness against **Thee?**

¹³ แล้วเจ้าเมืองจึงพูดต่อ **พระองค์** **พระองค์ท่าน** ไม่ได้ยินหรือมีหลายสิ่งที่พวกเขา มีพยานต่อต้าน **พระองค์ท่าน**?

¹⁴ And **He did not** answer him, not even to one word, **so as** the governor **marveled** greatly.

¹⁴ และ **พระองค์** ไม่ให้คำตอบใดแก่เขา แม้แต่คำเดียว ดั่งนั้นจึงทำให้เจ้าเมืองมีความประหลาดใจอย่างมาก

Comments 27:12-14. The Lord Jesus answered nothing to the chief priest and elders and nothing to the governor because the Lord saw their hearts were closed tightly. He could talk more, but nothing would stick to them, so He had no words for them. Sometimes, silence is the best answer, and here, the Lord has used silence as the answer.

ความหมาย 27:14 พระเยซูเจ้าไม่ตอบสิ่งใดต่อพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่และไม่มีสิ่งใดต่อเจ้าเมืองเพราะพระเจ้าเห็นว่าใจของพวกเขาได้ปิดแน่น พระองค์สามารถพูดแต่ไม่มีอะไรติดกับพวกเขา ดั่งนั้นพระองค์จึงไม่มีคำใดสำหรับพวกเขา บางครั้ง ความเงียบเป็นคำตอบที่ดีที่สุด และในที่นี้ พระเจ้าใช้ความเงียบเป็นการตอบ

¹⁵ Now at the feast the governor **was accustomed** to release **to** the multitude one prisoner, whom they **wished**.

¹⁵ เวลาในงานเลี้ยงเจ้าเมืองได้มีประเพณีให้แก่ฝูงชนโดยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้เป็นอิสระ ใครก็ตามที่พวกเขาต้องการ

¹⁶ **Now**, they were holding, at that time, a notable prisoner, called Barabbas.

¹⁶ ในเวลานั้น พวกเขามีนักโทษสำคัญ ชื่อบารบัส

Comments 27:16. Barabbas was just a criminal, but in their eyes, the criminal was worth living more than the Lord Himself.

ความหมาย 27:16 บาราบัสเป็นเพียงอาชญากร แต่ในสายตาของพวกเขา อาชญากรได้ควรมีชีวิตอยู่มากกว่าพระเจ้าพระองค์เอง

¹⁷ They, therefore, **having been** gathered together, Pilate said **to** them, Whom will **you** that I release **to** you? Barabbas, or **Jesus**, who is called **Christ**?

¹⁷ พวกเขา ดังนั้น ได้มาชุมนุมกัน เจ้าเมืองได้ถามพวกเขาว่า ใครที่พวกเจ้าต้องการให้เราปล่อยให้แก่เจ้า? บาราบัส หรือ **พระเยซู** ที่เรียกว่า **พระคริสต์**?

Comments 27:17. This multitude is a new group of people who gathered after the Lord Jesus was handed to the governor. They come as a big group, but between them, there is no leader, so they are not united; a mob without a leader has no power.

ความหมาย 27:17 คนที่มาชุมนุมกันนี้เป็นกลุ่มใหม่ที่รวมกันที่มาจากที่พวกเขาได้มอบพระเยซูเจ้าให้เจ้าเมือง พวกเขามารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ แต่ในระหว่างพวกเขา ไม่มีผู้นำ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่รวมตัวกัน กลุ่มคนที่ไม่มีความหวังไม่มีอำนาจ

¹⁸ For he knew that for envy they had delivered **Him** up.

¹⁸ เพราะท่านรู้ว่าโดยความอิจฉาพวกเขาได้มอบ **พระองค์**

¹⁹ And **as** he was sitting on the judgment seat, his wife sent **to** him, saying, Have **you** nothing to do with that righteous **Man**; for I have suffered many things **today** in a dream because of **Him**.

¹⁹ และเมื่อท่านนั่งอยู่ในศาลตัดสิน ภรรยาของท่านได้ ส่งความมา บอกว่า อย่าได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ **ชาย** ผู้ถูกตั้งผู้นั้น เพราะดิฉันได้รับความทรมานหลายอย่างในความฝันเนื่องด้วย **พระองค์ท่าน**

Comments 27:19. “His wife ... saying.” Now, the evil uses this woman to try to stop the Lord’s plan to save humans. She comes forward and tries to change the plan; this is the evil’s work and not because she means well. People are confused in this verse because she claims she had a dream, but we don’t know in detail what the dream was or if it was a dream from the Lord. As a believer, think about it this way: if she had convinced the governor, what would have happened? Humans would not be saved.

ความหมาย 27:19 “ภรรยาของท่าน...บอกว่า” เวลาที่ ความชั่วใช้หญิงผู้นี้ให้พยายามที่จะหยุดแผนงานของพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือมนุษย์ เธอมาและพยายามเปลี่ยนแผนงาน นี่คือการของความชั่วและไม่ใช่ว่าเธอมีจุดประสงค์ที่ดี คนสับสนในข้อนี้เพราะเธออ้างว่าเธอได้ฝัน แต่เราไม่รู้รายละเอียดของความฝันหรือถ้าความฝันนั้นมาจากพระเจ้า สำหรับผู้มีความเชื่อ คิดถึงสิ่งนี้ ถ้าเธอได้สามารถเปลี่ยนใจเขาเจ้าเมือง อะไรจะเกิดขึ้น? จะได้ไม่มีมนุษย์ได้รอด

God knows what will happen, but people must use their own freewill to make choices in their lives. For example, the Lord knows Judas will betray Him, but the Lord did not stop him. The Lord still chose him to be His disciple, but the freewill itself always takes control of the human mind. The betrayer had a chance to hear the living Word but also had the freewill to choose to listen and obey the living Word or listen to his freewill and do things that he believed he would benefit from; it was his freewill. Freewill allows humans to be free and choose what they feel is right. Freewill keeps humans free because they are not being controlled by the Lord to choose to do good or bad. That is the way of freewill in humans: you can choose what you feel is right, but what you think is right, whether it is right or not, is what freewill plays with.

พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่ประชาชนต้องใช้ความมีอิสระของตนเองที่จะเลือกเพื่อชีวิตของตน ตัวอย่างเช่น พระเจ้ารู้ว่ายูดาสจะทรยศ แต่พระเจ้าไม่หยุดเขา พระเจ้ายังคงเลือกเขาให้เป็นสาวกของพระองค์ แต่ความเป็นอิสระในตัวเองมันตลอดเวลาควบคุมความคิดของมนุษย์ ผู้ทรยศได้มีโอกาสได้ยินพระคำสอนแห่งชีวิตแต่ด้วยกันเขาได้มีอิสระที่จะเลือกฟังและเพื่อทำตามพระคำสอนแห่งชีวิตหรือฟังคำแห่งความมีอิสระและทำสิ่งนั้นซึ่งเขาได้เชื่อว่าเขาจะได้ประโยชน์จาก มันคือความเป็นอิสระ ความเป็นอิสระให้ความเป็นไท ความเป็นอิสระให้อิสระแก่มนุษย์เพราะว่าพวกเขาไม่ถูกควบคุมโดยพระเจ้าเพื่อเลือกทำความดีหรือความชั่ว นั่นคือความมีอิสระในมนุษย์ คุณสามารถเลือกอะไรที่คุณเห็นว่าถูกต้อง แต่อะไรที่คุณคิดว่าถูกต้อง มันดีหรือไม่ นั่น เมื่อนั้นความมีอิสระจะเล่นด้วย

²⁰ And the chief priests and the elders persuaded the multitudes that they should ask for Barabbas and destroy **Jesus**.

²⁰ และมหาปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ได้ยุยงประชาชนนั้นว่าพวกเขาควรที่จะขอบาราบัสและทำลาย **พระเยซู**

Comments 27:20. This verse clearly tells us who the ones who come to make a decision are. Who are the ones they (the multitudes) listen to? Are they listening to the Lord, or are they listening to the voice of the dark (through the chief priest and the elders)? The woman in verse 19 tries to stop the plan and not let it happen at all, but now these people listen to the voice of the dark and act against the Holy Son Jesus. Pay attention to the goal of each of them; the goal of the woman was to stop the work of the Father, but the second group's goal was to stop the Holy Son Jesus from being glorified for accomplishing the work of the Father. Now, they are making the eyes of people pay attention to two persons, specifically, comparing the Holy Son Jesus with criminals, and thus putting the glory of the Son lower than that of a criminal.

ความหมาย 27:20 ในข้อนี้เองได้บอกแก่เราชัดแจ้งว่าใครผู้ที่จะมาเป็นผู้ตัดสินใจ ใครคือผู้ที่พวกเขา(ฝูงชน)ควรฟัง? พวกเขาควรฟังพระเจ้าหรือพวกเขาจะฟังเสียงแห่งความมืด(ผ่านโดยปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่)? ผู้หญิงในข้อที่19 พยายามที่จะหยุดแผนงานทั้งหมดและไม่ให้มันเกิดขึ้นทั้งหมด แต่ในขณะนี้ประชาชนฟังเสียงแห่งความมืดและกระทำต่อต้านพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ ให้ความสนใจในจุดประสงค์ของแต่ละกลุ่ม ความต้องการของผู้หญิงเองเพื่อหยุดงานของพระบิดา แต่ในกลุ่มที่สองจุดประสงค์ของพวกเขาต้องการที่จะหยุดไม่ให้พระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์เป็นที่บูชาสำหรับทำงานของพระบิดาให้สำเร็จ เวลานี้ พวกเขาทำให้ตาของคนเปรียบเทียบกับคนสองคน โดยเฉพาะ เปรียบเทียบพระเยซูพระบุตรผู้ศักดิ์สิทธิ์กับโจร และในที่นี้ได้นำพระเกียรติของพระบุตรลดต่ำได้ใจ

Q: How do we understand the crucifixion as the Father's plan for salvation?

คำถาม: เราควรเข้าใจแผนงานของพระบิดาในการถูกตรึงบนกางเขนสำหรับความรอดได้อย่างไร?

A: The Father's plan for the Lord Jesus to be crucified is correct as it is written in the Bible. But, for the condemning people who accuse the Lord Jesus, look at the purpose they condemn. They condemn Him because they don't believe or because they want people to think that He is not who He claims He is. Discrediting the Lord Jesus would be the purpose of crucifying Him; this is the main point to see. The Father planned for the Lord Jesus to be crucified because the Father knew ahead of what people would do to His Holy Son. But, in order to save all humans, the Son has given Himself up as well and accepted the duty to be crucified by His creation. Humans come from Him, and they crucified the One who created them, but this is also the way to save humans. The Lord did not condemn anyone; their own actions and purposes in their hearts have condemned them. You could think that the Father saw ahead what would happen, yet He still sent the Son Jesus to tell humans about the Lord and He did not intervene when the humans crucified the Son. He let the suffering and the crucifixion happen, but then the Lord rose again victoriously after three days. We, as believers, must believe that the Lord Jesus is who He claims He is, the Son of God, and that He is One in the Trinity of God.

คำตอบ: พระบิดามีพระประสงค์ให้พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขนนั้นถูกต้องตามที่เขียนในพระคัมภีร์ แต่เกี่ยวกับการติเตียนประชาชนผู้กล่าวหาพระเยซูเจ้า มองที่จุดประสงค์ในการที่พวกเขาได้ถูกติเตียน พวกเขาปรักปรำพระองค์ พวกเขาถูกติเตียนเพราะพวกเขาไม่มีความเชื่อหรือเพราะพวกเขาต้องการให้ประชาชนคิดนั้นว่าพระองค์ไม่ใช่ผู้ที่พระองค์อ้างว่าพระองค์เป็น ทำให้พระเยซูเจ้าเสียชื่อเสียงนั่นคือจุดประสงค์ของเขาเพื่อตรึงพระองค์บนกางเขน นี่คืจุดสำคัญที่ควรคิดถึง พระบิดาได้มีแผนการแห่งพระประสงค์ให้พระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขนเพราะพระบิดาได้เห็นล่วงหน้าว่าประชาชนจะทำอะไรต่อพระบุตรศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ แต่ เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ทั้งหมด พระบุตรได้ให้ตัวของพระองค์เองและได้ยอมรับหน้าที่เพื่อถูกตรึงบนกางเขนโดยผู้ที่พระองค์ได้สร้าง มนุษย์มาจากพระองค์ และพวกเขาได้ตรึงบนกางเขนพระผู้ที่ได้สร้างพวกเขา แต่โดยวิธีนี้ด้วยกันเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหมด พระเจ้าไม่ได้ติเตียนผู้ใด การกระทำของพวกเขาเองและจุดประสงค์ในใจของพวกเขาได้ติเตียนพวกเขาเอง คุณสามารถคิดว่าพระบิดาได้มองเห็นล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นแล้ว ถึงกระนั้นพระองค์ยังคงส่งพระบุตรพระเยซูมาเพื่อบอกมนุษย์เกี่ยวกับพระเจ้าและพระองค์ไม่ได้แทรกแซงเมื่อมนุษย์ได้ตรึงพระบุตรบนกางเขน พระองค์ปล่อยให้การทรมานและการตรึงบนกางเขนเกิดขึ้น แต่แล้วเมื่อพระเจ้าได้ฟื้นคืนชีพในชัยชนะสามวันให้หลัง เรา ผู้เป็นผู้มีความเชื่อ ต้องเชื่อมั่นว่าพระเยซูเจ้าคือผู้ที่พระองค์ว่าพระองค์เป็น พระบุตรของพระเจ้าเป็นเจ้าและพระองค์นั้นเป็นหนึ่งในความเป็นสามของพระผู้เป็นเจ้า

²¹ But **answering**, the governor said **to** them, Which of the two **do you want to release to you?** And they said, Barabbas.

²¹ แต่ตอบ เจ้าเมืองได้ตอบพวกเขาว่า ใครในสองคนนี้ที่เจ้าต้องการให้เราปล่อยให้เจ้า? และพวกเขาได้ว่า บาราบัส

²² Pilate **says to** them, What then **should I do with Jesus**, who is called **Christ**? They all say, Let be crucified.

²² เจ้าเมืองพูดกับพวกเขาว่า แล้วเราจะทำอย่างไรกับ **พระเยซู** ที่เรียกว่า **พระคริสต์**? พวกเขาว่า ปล่อยให้ถูกตรึงที่กางเขน

Comments 27:22. This verse shows human nature. That is the way of the multitude; when one says yes, all will follow. Then and now, there is no difference. A multitude just needs a leader, regardless of right or wrong (see verse 20). The multitude doesn't care about right or wrong but just to do it.

ความหมาย 27:22 ข้อนี้แสดงธรรมชาติของมนุษย์ ผู้ชนทำเช่นนั้น เมื่อมีคนหนึ่งพูดว่าใช่แล้ว ทำพวกที่เหลือจะทำตาม ทั้งในอดีตหรือปัจจุบัน ไม่มี ความแตกต่าง ผู้ชนเพียงแคต้องการผู้นำ ไม่ว่าจะผิดหรือถูก(มองข้อเขียน20) ผู้ชนไม่สนใจเกี่ยวกับว่าถูกหรือผิดเพียงแต่ทำเท่านั้น

²³ And he said, Why, what evil **did He** commit? But they cried out exceedingly, saying, Let be crucified.

²³ และเขาได้ว่า ทำไม **พระองค์ท่าน** ได้ทำผิดใด? แต่พวกเขาได้ร้องดังมากขึ้น พูดว่า ให้ตรึงที่กางเขน

Comments 27:23. The governor knew that there was nothing wrong in the Lord Jesus, but he did not make the decision to let the Lord go, but instead made people to be the ones to demand. You have the power, but by doing this way, the blame does not go to the governor because he is not the one to ask for the crucifixion of the Lord Jesus; the multitude takes the blame for the leader (in people's eyes). But the Lord sees the hearts, the mob has no brain, and they are just following, but the governor, the chief priests, and the elders are the ones that are guilty in the Lord's eyes. Because the Lord put them as leaders, the responsibility of right or wrong falls on the leaders; the people just follow the leaders without thinking.

ความหมาย 27:23 เจ้าเมืองรู้ว่าพระเจ้าเยซูเจ้าไม่มีความผิด แต่เขาไม่สนใจที่จะปล่อยพระเจ้าไป แต่ตรงกันข้ามได้ทำให้ผู้ชนเป็นผู้ต้องการ เขามี อำนาจ แต่การทำเช่นนั้น ข้อตำหนิไม่ตกกับเจ้าเมืองเพราะเขาไม่ได้เป็นผู้ขอให้ตรึงพระเจ้าบนกางเขน ผู้ชนเป็นผู้รับความผิดชอบสำหรับผู้นำ (ใน สายตาของประชาชน) แต่พระเจ้าเห็นที่ใจ ผู้ชนไม่มีปัญญา และพวกเขาเพียงทำตาม แต่เจ้าเมือง บัโรทิตใหญ่ และพวกผู้ใหญ่คือผู้ที่มีความผิดใน สายตาของพระเจ้าเพราะพระเจ้าให้พวกเขาเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบของถูกหรือผิดตกอยู่กับผู้นำ ประชาชนทำตามผู้นำโดยไม่คิด

²⁴ Now Pilate having seen that it profited nothing, but rather a tumult was arising, having taken water, he washed the hands before the multitude, saying, I am **guiltless** of **His** blood; see you to it.

²⁴ เวลานั้นเจ้าเมืองเห็นนั้นว่ามันไม่มีประโยชน์ใด แต่ความวุ่นวายเริ่มมีขึ้น ได้เอาน้ำ ท่านได้ล้างมือต่อหน้าประชาชน พูดว่า เราบริสุทธิ์ต่อเลือด ของ **พระองค์** ผู้ถูกต้องพวกเจ้ารับไปเอง

Comments 27:24. In this verse, the governor, whom the Lord has put to lead people, ignored the duty the Lord has given him; he wants to blame the children, but all the sin and guilt is on him as well, whom the Lord had given the duty to be a ruler. By washing hands, he cleans the dirt, but who gave him the job? Selfish people only do that, but he is the one to be blamed as well as a leader. The Lord put him in the position to rule people; what people did was his fault as well; whether he washes his hands or not, that means nothing towards being clean. Pilate puts guilt on people, but he is the leader, and by washing his hands, he will not clean his sin. Think about it this way: if you wash the mud off your hands and claim you are clean, you may be clean at the surface but dirty inside.

ความหมาย 27:24 ในข้อนี้ เจ้าเมือง ใครที่พระเจ้าได้ให้เป็นผู้นำประชาชน ไม่สนใจหน้าที่ที่พระเจ้าได้ให้แก่เขา เขาต้องการให้ความผิดเป็นของเด็ก แต่บาปและความผิดทั้งหลายเป็นของเขาเช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ให้หน้าที่เป็นผู้นำ โดยเอาน้ำล้างมือ เขาล้างฝุ่น แต่ใครให้งานแก่เขา? คนเห็นแก่ตัว เท่านั้นที่ทำเช่นนั้น แต่เขาเป็นผู้ที่ตักต้อนตำหนิเช่นกันเพราะเป็นผู้นำ พระเจ้าให้ตำแหน่งแก่เขาเป็นผู้นำแก่ประชาชน อะไรที่ประชาชนทำมันเป็น ความผิดของเขาด้วย ไม่ว่าจะล้างมือหรือไม่ นั่นมันไม่มีความหมายว่าสะอาด เจ้าเมืองให้ประชาชนเป็นผู้ผิด แต่เขาเองเป็นผู้นำ และโดยล้างมือ ของเขา เขาไม่ได้ทำความสะอาดบาปของเขา คิดเขาแบบนี้ ถ้าคุณล้างฝุ่นจากมือของคุณแล้วอ้างว่าคุณสะอาด คุณอาจสะอาดแต่ภายนอกแต่ สกปรกภายใน

²⁵ And **answering**, all the people said, **His** blood be on us, and on our children.

²⁵ และตอบประชาชนทั้งหมดได้พูดว่า ให้เลือดของ **พระองค์ท่าน** ตกบนเรา และบนบุตรของเรา

Comments 27:25. Anyone who reads this verse should think twice before admitting fault to their own children. Here, they do it with their own will by saying, "His blood be on us, and on our children." Look at them from then until now because of their mouth talking without thinking. They are the ones to ask to be blocked from receiving blessings. But even like this, the Lord still blesses them internally; they are not completely under the sufferings of this world; in them, something lifts them up. The country may not prosper, but spiritually, they do. However, why put responsibility on your own children? You have disobeyed the Lord yourself; the children are under your protection, and you don't do the job; your children will suffer because of what your mouth says. The main thing to think about here is suffering, not direct punishment; they are suffering for a long time because of what their mouth spoke at the crucifixion of the Lord Jesus.

ความหมาย 27:25 เมื่อใครก็ตามที่อ่านข้อนี้ควรคิดสองครั้งก่อนที่จะรับความผิดให้ตกกับบุตรของพวกเขาเอง ในที่นี้ พวกเขาทำมันด้วยตัวของเขา โดยพูดว่า “ให้เลือดของพระองค์ที่่านตกบนเรา และบนบุตรของเรา” มองพวกเขาจากขณะนั้นจนถึงทุกวันนี้เพราะปากของพวกเขาพูดโดยไม่คิด พวกเขาเป็นผู้ที่ขอให้สิ่งกีดกันจากพระพร แต่ถึงว่านี่ พระเจ้ายังคงอวยพรพวกเขาภายใน พวกเขาไม่อยู่ใต้ความทุกข์ของโลกนี้ ในพวกเขาเอง บางอย่างยกพวกเขาขึ้น ประเทศอาจจะไม่เจริญ แต่จิตวิญญาณแล้ว พวกเขาเจริญ ทำไมเอาความรับผิดชอบของตัวเองใส่บนลูกของตนเอง? ตัวคุณเองไม่เชื่อฟังพระเจ้า บุตรอยู่ภายใต้การคุ้มครองของคุณ และคุณไม่ทำหน้าที่ บุตรของคุณเองจะต้องรับเคราะห์เป็นเวลานานเพราะปากของคุณที่พูด ที่สำคัญในที่นี้ที่ควรคิดคือการรับเคราะห์ ไม่ใช่การลงโทษโดยตรง พวกเขาได้รับเคราะห์เป็นเวลานานสำหรับสิ่งที่ปากได้พูดเมื่อตรึงพระเยซูเจ้าบนกางเขน

Q: In Ezekiel 18:20, the Bible says, “the person who sins will die.” **A:** It is not guilt that goes on their children, but suffering as a result of that guilt, and all will endure together. Think twice before you say/admit anything to the Lord; it is just a result of the words. But remember as well, the Lord is calling some out; not everyone will reject the Lord Jesus. The ones the Lord calls out and who follow His call have received His pardon (See Romans 11:25).

คำถาม: ในเอเสเคียล 18:20 พระคัมภีร์พูดว่า “ผู้ที่ได้กระทำบาปเป็นผู้ซึ่งจะต้องตาย” **คำตอบ:** มันไม่ใช่ความผิดที่ไปกับบุตรของพวกเขา แต่เป็นการรับทุกข์เนื่องจากความผิดนั้น และทุกคนรับผิดชอบด้วยกัน คิดสองครั้งก่อนที่จะคุณพูด/ยอมรับทุกสิ่งต่อพระเจ้า มันคือผลของคำพูด แต่จำให้ตีพระเจ้าเรียกคนบางคนออกไป ไม่ใช่ทุกคนไม่ยอมรับพระเยซูเจ้า ผู้ที่พระเจ้าเรียกออกมาและผู้ติดตามการเรียกนั้นได้รับการอภัยโทษ (โรม 11:25)

²⁶ Then he released to them Barabbas; and **Jesus** having scourged, he delivered that **He** be crucified.

²⁶ แล้วเขาจึงปล่อยบาราบัสให้แก่พวกเขา และได้เสียนตี **พระเยซู** ขาดั่ง **พระองค์** ไปให้ถูกตรึงบนกางเขน

Comments 27:26. Disgrace they have done to the Lord Jesus.

ความหมาย 27:26 ความอับอายขายหน้าของพวกเขาได้ทำต่อพระเยซูเจ้า

²⁷ Then the soldiers of the governor having taken **Jesus** into the Praetorium, gathered before **Him** the whole cohort.

²⁷ แล้วทหารของเจ้าเมืองได้พา **พระเยซู** ไปในศาลาปริโเทเรียม ได้เอาทหารทั้งกองล้อม **พระองค์** ไว้

²⁸ And having stripped **Him**, they put around **Him** a scarlet robe.

²⁸ และได้เปลื้องเสื้อของ **พระองค์** พวกเขาเอาเสื้อคลุมสีแดงเข้มใส่บน **พระองค์**

²⁹ And having twisted a crown of thorns, they put it upon **His** head, and a reed in **His** right hand; and having kneeled down before **Him**, they mocked **Him**, saying, Hail, **King** of the Jews!

²⁹ และได้สานหนามมงกุฏ พวกเขาใส่ไว้บนศีรษะของ **พระองค์** และเอาไม้ข้อใส่ในมือขวาของ **พระองค์** และได้คุกเข่าลงต่อ **พระองค์** พวกเขาได้พูดเยาะเย้ยต่อ **พระองค์** พูดว่า เคารพต่อ **พระมหากษัตริย์** ของพวกยิว

³⁰ And having spit upon **Him**, they took the reed and struck on **His** head.

³⁰ และได้ถ่มน้ำลายรด **พระองค์** พวกเขาได้เอาไม้ข้อและได้ตีที่ศีรษะของ **พระองค์**

³¹ And when they had mocked **Him**, they took off **His** robe, and they put on **Him His** garments, and led **Him** away to be crucified.

³¹ และเมื่อพวกเขาได้เยาะเย้ย **พระองค์** พวกเขาได้ถอดเสื้อคลุมออกจาก **พระองค์** และพวกเขาใส่เสื้อของ **พระองค์** เองลงบน **พระองค์** และได้ นำ **พระองค์** ไปเพื่อตรึง **พระองค์** บนกางเขน

Comments 27:27-31. When they mocked the Lord Jesus, it was not the Lord alone they were mocking; the Three in One have been mocked at the same time; that is why when the Son asks the Father for mercy, the Father gives mercy because the Father Himself knows what the Son has gone through. Pain and disgrace, the Father knows how much it hurts the Son to receive it; when the Son asks anything, the Father will do, as the Bible tells. People should meditate on these verses carefully and understand how much the Lord has taken for the sins of this world.

ความหมาย 27:27-31 เมื่อพวกเขาได้เยาะเย้ยองค์พระเยซูเจ้า มันไม่ได้เพียงพระเจ้าเพียงผู้เดียวที่พวกเขาได้เยาะเย้ย พระเจ้าทั้งสามได้ถูกเยาะเย้ยในเวลาเดียวกัน นั่นคือเมื่อพระบุตรขอพระบิดาเพื่อความเมตตา พระบิดาให้พระเมตตาเพราะพระบิดาพระองค์เองทราบดีว่าพระบุตรได้ผ่านอะไรบ้าง ความเจ็บและการลงโทษ พระบิดาทราบว่าพระบุตรได้รับความเจ็บมากเท่าใด เมื่อพระบุตรของใจพระบิดาทรงทำให้ ดังที่พระคัมภีร์ได้บอก ผู้คนควรจะได้คิดในข้อนี้ให้ดีและเข้าใจว่าได้มีบาปมากเท่าใดที่พระเจ้าได้ทรงรับจากบาปของโลกนี้

³² And as they came out, they found a man of Cyrene, named Simon. They compelled him that he might bear **His** cross.

³² และเมื่อพวกเขาออกมา พวกเขาได้พบชายชาวไซรีน ชื่อไซมอน พวกเขาได้ให้ผู้นั้นไปด้วย เพื่อเขาจะได้แบกกางเขนของ **พระองค์**

Comments 27:32. There have been many speculations about this man; however, take only what the Word tells you about him, no further details. Many people make stories out of this, but this is all that is written. Just remember, his name has been written down in the Holy Bible, and he has received appreciation through that (See Mark 15:21, Luke 23:26).

ความหมาย 27:32 ที่นัมนัสนี้ได้มีการเดาหลายอย่างเกี่ยวกับชายผู้นี้ อย่างไรก็ตาม เพียงรับเอาที่มีในพระคัมภีร์เขียนไว้เกี่ยวกับเขา ไม่มีรายละเอียดเพิ่มเติมใดๆ มีหลายคนทำเรื่องราวจากนี้ แต่มีเพียงเท่านั้นที่ได้เขียนไว้ เพียงจำไว้ว่า ชื่อของชายผู้นี้ได้มีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ และเขานั้นได้รับการตอบแทนแล้ว (มาระโก 15:21 ลูกา 23:26)

³³ And **having come to** a place called Golgotha, which is called, The place of a skull,

³³ และได้มายังที่ที่เรียกว่าโกลโกธา ที่ซึ่งเรียกว่า ที่แห่งกะโหลกศีรษะ

³⁴ they gave **Him** to drink wine mingled with gall; and **having** tasted, **He was not willing** to drink it.

³⁴ พวกเขาได้ให้ **พระองค์** ดื่มน้ำองุ่นเปรี้ยวผสมกับขม และเมื่อได้ชิม **พระองค์** ไม่ดื่มมัน

Comments 27:34. They gave this drink not to cut down thirst; it was a kind of torture when to drink that mixture because it would make His throat hurt, and that is why they gave it to Him to drink, as torture.

ความหมาย 27:34 พวกเขาให้ดื่มนี้ไม่ใช่เพื่อแก้กระหาย มันเป็นการทรมานแบบหนึ่งเมื่อดื่มส่วนผสมเพราะมันจะทำให้พระองค์เจ็บคอ และนั่นคือทำไมพวกเขาจึงได้ให้พระองค์ดื่ม เพื่อรับทรมาน

³⁵ Now **having crucified Him**, they divided **His** garments, casting lots; [that it might be fulfilled that which was spoken by the prophet, They divided **My** garments among themselves, and for **My** clothing they cast a lot;]

³⁵ เวลานั้นเมื่อได้ตรึง **พระองค์** บนกางเขน พวกเขาได้แบ่งเสื้อคลุมของ **พระองค์** ในหมู่พวกเขา โดยจับฉลาก (เพื่อให้มันเป็นไปตามพระวจนะที่ตรึงไว้โดยศาสดาพยากรณ์ พวกเขาเอาเสื้อผ้า **ของเรา** มาแบ่งกัน และเอาเสื้อผ้า **ของเรา** มาจับฉลาก)

³⁶ and **sitting down**, they were guarding **Him** there.

³⁶ และนั่งลง พวกเขาได้เฝ้าดู **พระองค์** ที่นั่น

Comments 27:35-36. What they are doing in these verses fulfills what has been written (See Psalms 22:18).

ความหมาย 27:35-36 อะไรที่พวกเขาทำในข้อนี้เพื่อให้สำเร็จตามที่ตรึงไว้ (มิงเพลงสดุดี 22:18)

³⁷ And they put up over **His** head **His** accusation written: **THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS.**

³⁷ และพวกเขาได้วางเหนือศีรษะของ **พระองค์** คำกล่าวหาต่อ **พระองค์** ที่ได้ว่า **นี่คือพระเยซูพระมหากษัตริย์ของพวกยิว**

Comments 27:37. This verse has been fulfilled. The Lord Jesus is the King of the world, not just of the Jews alone; it is fulfilled, He is the King.

ความหมาย 27:37 ในข้อนี้ได้สำเร็จ พระเยซูเจ้าเป็นกษัตริย์ของโลก ไม่ใช่แต่พวกยิวเท่านั้น มันได้สำเร็จ พระองค์คือพระมหากษัตริย์

³⁸ **At that time were crucified with Him** two robbers, one on the right hand and one on the left.

³⁸ เวลานั้นพวกเขาได้ตรึงโจรอีกสองคนบนกางเขนข้างๆ **พระองค์** คนหนึ่งข้างขวามือและอีกคนหนึ่งข้างซ้ายมือ

Comments 27:38. As the Bible has written, He was counted among the criminals (See Luke 22:37, Isaiah 53:12). The Lamb of God has been counted with the sinners of the world; they put Him in the middle of the criminals. The meaning behind their actions is that He is one of them, not the Savior, but a criminal. That is the way they want His name to be told to discourage all of the disciples: He is a criminal. Do not follow a criminal was their hidden message, and that's why they want to discourage His disciples and make the work of the Lord stop. If the followers believe this, the case will be closed, and no one will talk about it any further. The leaders will not have to feel guilty anymore because nobody will come to write up that the Lord Jesus is innocent when He died between criminals.

ความหมาย 27:38 ดังที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ พระองค์ได้ถูกนับเข้ากับพวกโจร (มองลูกา 22:37 อีสยาห์ 53:12) ลูกแกะของพระเจ้าถูกนับเข้ากับคนบาปของโลก พวกเขาได้ตรึงพระองค์ไว้ระหว่างโจร โดยในจุดประสงค์ในการกระทำของพวกเขาว่าพระองค์คือหนึ่งในพวกเขา ไม่ใช่ผู้ช่วยให้รอด แต่เป็นโจร นั่นคือทางที่พวกเขาต้องการให้ชื่อของพระองค์ได้บอกออกไปเพื่อให้เหล่าสาวกไม่มีความสงบ พระองค์เป็นโจร อยู่ยาดัดตามโจรได้เป็นจุดประสงค์ซ่อนเร้น และนั่นคือทำไมพวกเขาต้องการเพื่อให้เหล่าสาวกไม่มีความสงบและทำให้งานของพระเจ้าให้หยุดชงัก ถ้าเหล่าผู้ติดตามเชื่อสิ่งนี้เรื่องจำดับลง และไม่มีใครพูดเกี่ยวกับมันต่อไปอีก พวกผู้นำจะได้ไม่ต้องรู้สึกผิดต่อไปอีกนั้นเพราะไม่มีใครจะมาร้องเรียนเรื่องพระเยซูเจ้าที่นั่นว่าพระรังคเป็นผู้บริสุทธิ์เมื่อพระองค์ได้ตายระหว่างโจร

³⁹ And those passing by railed on **Him**, wagging their heads,

³⁹ และพวกนั้นที่เดินผ่านไปได้ด่า **พระองค์** สายหัวของพวกเขาไปมา

⁴⁰ and saying, **Thou** who destroys the temple, and builds it in three days, save **Thyself!** If **Thou** are the **Son of God**, come down from the cross!

⁴⁰ และว่า **พระองค์ท่าน** ผู้ซึ่งทำลายพระวิหาร และสร้างใหม่ในสามวัน ช่วย **ตัวพระองค์ท่านเอง!** ถ้า **พระองค์ท่าน** เป็น **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า** ลงมาจากกางเขน

Comments 27:39-40. This is what people say about Him, and it links to the previous verse. He never says He will destroy the temple but that He can rebuild it in three days, meaning His bodily temple (See John 2:19 and Comments Matthew 26:61).

ความหมาย 27:39-40 นี่คือการที่ประชาชนพูดเกี่ยวกับพระองค์ และมันเชื่อมถึงข้อความก่อนนี้ พระองค์ไม่เคยพูดว่าพระองค์จะทำลายพระวิหาร แต่พระองค์นั้นสามารถสร้างมันได้อีกในสามวันหมายถึงร่างแก้วพระวิหารของพระองค์ (มองยอห์น 2:19 และความเห็นมัทธิว 26:61)

⁴¹ In like manner also the chief priests, mocking, with the scribes and elders, said,

⁴¹ เช่นเดียวกันด้วยกับพวกมหาปุโรหิต เยาะเย้ย กับพวกธรรมาจารย์และผู้อาวุโส ได้พูดว่า

⁴² **He** saved others; **Himself He** cannot save. **He** is the **King** of Israel; let **Him** now come down from the cross, and we will believe in **Him**.

⁴² **พระองค์** ได้ช่วยผู้อื่น **ตัวของพระองค์เอง** พระองค์ท่าน ไม่สามารถช่วยได้ **พระองค์ท่าน** เป็น **พระมหากษัตริย์** ของอิสราเอล ให้ **พระองค์ท่าน** ลงมาจากกางเขน และเราจะเชื่อใน **พระองค์ท่าน**

⁴³ **He** trusts on **God**; let **Him** deliver **Him** now, if **He** wants **Him**; for **He** said that **I** am the **Son of God**.

⁴³ **พระองค์ท่าน** เชื่อใน **พระผู้เป็นเจ้า** ให้ **พระองค์ท่าน** ปลดปล่อย **พระองค์ท่าน** เดียวนี้ ถ้า **พระองค์ท่าน** ยังคงต้องการ **พระองค์** เพราะ **พระองค์** ได้พูดว่า **เรา** เป็น **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 27:41-43. The leaders want to justify their actions, but these verses have condemned them as well. By themselves, they condemn themselves; they know who the Lord Jesus is, but they ignore Him. Their ears have heard, but they have not listened; here is the support for this. They heard that the Lord Jesus saved people, and they should have thought about who He is. By their own words, they have condemned themselves. What they are accusing Him of, they are the ones who are not able to do so, because they cannot save themselves and give eternal life, but the Lord Jesus can.

ความหมาย 27:43 เหล่าพวกผู้นำต้องการเพื่อให้เห็นด้วยถึงการกระทำของพวกเขา แต่ข้อนี้เองได้กล่าวโทษพวกเขาเช่นกัน โดยตัวของพวกเขาเอง พวกเขาได้กล่าวโทษพวกเขาเอง พวกเขารู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นใคร แต่พวกเขาไม่สนพระองค์ ได้ยินด้วยหูของพวกเขา แต่พวกเขาไม่ฟัง ในที่นี้ได้เห็นด้วยสิ่งนี้เอง พวกเขาได้ยินว่าพระเยซูเจ้าได้ช่วยคนให้รอด และพวกเขาควรคิดเกี่ยวกับว่าพระองค์คือใคร โดยคำพูดของเขาเอง พวกเขาได้กล่าวโทษตัวพวกเขาเอง อะไรที่พวกเขากล่าวหาพระองค์ เป็นสิ่งที่พวกเขาไม่สามารถทำได้ เพราะพวกเขาไม่สามารถช่วยตนเองได้และเพื่อมีชีวิตนิรันดร์ แต่พระเยซูเจ้าสามารถทำได้

⁴⁴ And likewise even the robbers, that were crucified with **Him** threw upon **Him** the same reproach.

⁴⁴ และเช่นเดียวกันแม้โจร นั้นที่ถูกตรึงบนกางเขนกับ **พระองค์** ได้กล่าวคำหยาบต่อ **พระองค์** เช่นเดียวกัน

Comments 27:44. There are two criminals; one mocks, but the other one accepts the Lord (See Luke 23:39-43). This clearly shows how the world is; there are two types of people: those who believe in the Lord Jesus and those who do not believe in the Lord Jesus. The ones who do not believe are the mocking ones, and the ones who

believe are those who have acknowledged the Lord Jesus and they become believers. Even at the point of death, seeing the Lord being condemned as them, but one has heart for the Lord; regardless of what happened with the Lord, he believed. Humans should learn from this one. And, make notice of what the Lord has said to this person, you will be with Me in Paradise (See Luke 23:43); he has conquered and gained eternal life as a true believer.

ความหมาย 27:44 โจรทั้งสอง คนหนึ่งกล่าวหยาบช้า แต่อีกคนยอมรับพระเจ้า (มองลูกา 3:39-43) ในที่นี้ได้แสดงชัดว่าโลกเป็นอย่างไร มีคนสองชนิดเท่านั้น พวกที่เชื่อในพระเยซูเจ้าและพวกที่ไม่เชื่อในพระเยซูเจ้า พวกที่ไม่เชื่อคือพวกที่คือกล่าวหยาบช้า และพวกที่เชื่อคือพวกที่ยอมรับพระเยซูเจ้าและพวกเขากลายเป็นผู้ที่มีความเชื่อ แม้นในจุดที่จะตาย ได้เห็นพระองค์อย่างที่เป็นลูกกล่าวหาว่าเป็นอย่างพวกเขา แต่คนหนึ่งมีใจสำหรับพระเจ้า ไม่สำคัญว่าอะไรเกิดขึ้นกับพระเจ้า เขาได้เชื่อ มนุษย์ควรเรียนจากคนนี้ และ สังเกตอะไรที่พระเจ้าได้พูดต่อคนคนนี้ เจ้าจะอยู่กับเราในแดนสวรรค์ (มองในลูกา 23:43) เขาได้รับชีวิตนิรันดร์ตั้งว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่อแท้จริง

45 Now, from the sixth hour, was darkness over all the land until the ninth hour.

⁴⁵ เวลานั้น จากเที่ยง มีแต่ความมืดทั่วทั้งแผ่นดินและจนกระทั่งถึงบ่ายสามโมง

Comments 27:45. “From the sixth hour ... until the ninth hour.” This is from noon until 3:00 pm, but it depends on what part of the country they are in; because in the upper part of the country and the lower part of the country, the time will be shifted. By tradition, they offer the daily sacrifice at the ninth hour. The daily sacrifice was a small amount for each family to offer; they set a portion for the daily sacrifice and also a portion for the family separately, which was done by tradition. Each village would have elders; the people would bring that small portion to the elder, and the elder would make the sacrifice; it was a tradition. (See Numbers 28:1-8).

ความหมาย 27:45ก “จากเที่ยง ... จนกระทั่งถึงบ่ายสามโมง” นี่คือเวลาจากเที่ยงจนถึงบ่าย 3 แต่มันขึ้นอยู่กับว่าเราอยู่ส่วนใดของประเทศ เพราะใน ส่วนบนของประเทศและส่วนล่างของประเทศ เวลาจะเปลี่ยน แต่โดยธรรมเนียม พวกเขาดูวายการบูชาของวันเมื่อเก้าโมง บูชาของแต่ละวันจำนวน เล็กน้อยสำหรับแต่ละครอบครัว พวกเขาจัดนำถวายแยกส่วนและด้วยกันส่วนของครอบครัวแยกต่างหาก ซึ่งนั่นคือประเพณีที่ทำ แต่ละหมู่บ้านจะมีผู้ อาวุโส ประชาชนจะนำของถวายส่วนเล็กมาให้ผู้อาวุโส และผู้อาวุโสจะได้ทำการบูชาถวาย มันเป็นประเพณี (มองที่กัณฑ์ดาวิด 28:18)

“Was darkness over all the land.” What has happened has been shown to humans clearly. When the Son of God was to the point of losing His life on earth, even the sun couldn't shine its light; that is how the sadness of the light would be. This act is plain anger from the Father for what humans are doing on earth, that even the sun couldn't shine its light; this was not an eclipse; it is the hand of the Father blocking the light of the sun.

“มีแต่ความมืดทั่วทั้งแผ่นดิน” อะไรที่ได้เกิดขึ้นได้แสดงให้เห็นชัด เมื่อบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าอยู่ในจุดที่จะเสียพระชนม์จึงจะระงับโลก แม้แต่ พระอาทิตย์ก็ไม่สามารถส่องแสงออกมา นั่นคือแสดงเศร้ามากเท่าใดของแสงสว่าง นี่เป็นความโกรธจากพระบิดาเพราะการกระทำบนโลกของ มนุษย์ แม้แต่พระอาทิตย์ก็ไม่สามารถส่องแสงออกมา นี่ไม่ใช่อุปราคา มันเป็นมือของพระบิดาบังแสงของพระอาทิตย์

46 Then about the ninth hour, Jesus cried with a loud voice, saying, Eli, Eli, lama sabachthani? That is, My God, My God, why have Thou forsaken Me?

⁴⁶ แล้วประมาณบ่ายสามโมง พระเยซู ได้ร้องเสียงดัง บอกว่า ฮีไล ฮีไล ลามา ซาบัคทานี? นั่นคือ พระเจ้าของข้าพเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า ทำไม พระองค์ท่าน จึงลืม ข้าพเจ้า?

Comments 27:46. How sad heaven is when the Son cannot feel the Father! The death of Jesus' human body had an impact on heaven as well because that human is the Son of Man, departing from the earth; there was sadness beyond what human words can explain (See Complementary Comments on Matthew 25:6). Because the Lord was in a human body, while at the point of death, the Father just stayed above watching; the Father was not in human form, but His feeling was impacted because of the human death in His Son's body. There was sorrow beyond what human words can say when the Three in One felt separated; because the Son took human form, the death of the human body of the Son also impacted the Father. When the death of the Son happened, the Son went down to the death place to give light to the dark place. The Father will not go there; His glory will destroy the death there.

ความหมาย 27:46 เป็นความเศร้าเท่าใดของสวรรค์เมื่อพระบุตรไม่สามารถรู้สึกพระบิดา! ความตายในร่างมนุษย์ของพระเยซูได้มีผลกระทบต่อ สวรรค์ด้วยเช่นกันเพราะมนุษย์นั่นคือบุตรของมนุษย์ ที่ได้ไปจากโลก นี่คือการเศร้าเหนือคำของมนุษย์ที่สามารถอธิบายได้ (มองในความเห็น มัทธิว 25:6) เพราะพระเจ้าในร่างมนุษย์ ในขณะที่เมื่อความตายมาถึง พระบิดาได้เพียงมองดูอยู่เบื้องบน พระบิดามีได้อยู่ในร่างมนุษย์ แต่จากความรู้สึก ของพระองค์ก็มีผลกระทบเพราะความตายของพระบุตรในร่างของพระบุตร นี่คือการเศร้าเหลือประมาณเกินกว่าคำพูดสามารถพูดได้เมื่อความเป็น

สามรู้สึกแยกจากกัน เพราะพระบุตรได้อยู่ในรูปมนุษย์ ด้วยกันความตายของรูปมนุษย์นั้นมิมีผลกระทบต่อพระบิดา เมื่อความตายของพระบุตรได้เกิดขึ้น พระบุตรได้ลงไปยังแดนผู้ตายเพื่อให้แสงสว่างแก่ความมืด พระบิดาจะไม่ไปในที่นั้น พระศิโรนของพระองค์จะทำลายความตายในที่นั้น

47 Then some of those who were standing there, having heard, said, This **Man** calls Elijah.

47 แล้วบางคนในพวกเขาที่ยืนอยู่ที่นั่น เมื่อพวกเขาได้ยิน พูดว่า ชาย ผู้นี้ เรียก อีไลจาห์

Comments 27:47. Because they don't understand, so they take what they believe it is; that is the way.

ความหมาย 27:47 เพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจ ดังนั้นพวกเขาจึงถือเอาตามความเชื่อ นั่นคือวิธีการ

48 And **straightaway** one of them ran, and took a sponge, and filled it with vinegar, and **having** put it on a reed, gave **Him** to drink.

48 และในทันใดคนหนึ่งในพวกเขาวิ่งไป และเอาฟองน้ำ และได้จุ่มมันในน้ำส้ม และได้เอาไม้เสียบมัน ได้ให้ **พระองค์** เพื่อดื่ม

Comments 27:48. At that time, this was a way to torture criminals when crucifying them; they didn't give them to drink wine; they gave them to drink vinegar; it was a way of torture.

ความหมาย 27:48 ในเวลานั้น นี่คือการทรมานใจเมื่อตรึงพวกเขาบนกางเขน พวกเขาไม่ให้แก่พวกเขา น้ำองุ่นเพื่อดื่ม พวกเขาได้ให้พวกเขาดื่ม น้ำส้มสายชู มันเป็นวิธีการทรมาน

49 And the rest said, Let be; let us see whether Elijah **comes** to save **Him**.

49 และคนที่เหลือได้ว่า ปล่อยไป ให้พวกเราดูว่าอีไลจาห์จะมาช่วย **พระองค์** หรือไม่

50 And **Jesus** having cried again with a loud voice, yielded up **the Spirit**.

50 และ **พระเยซู** ได้ร้องเสียงดังอีก ได้ปล่อย **พระวิญญาณ** ไป

Comments 27:50. The God of Three is the Father, The Son Jesus, and the Holy Spirit.

Q: How do we understand the Spirit of the Lord Jesus, as mentioned here? **A:** God of Three in One, but the Lord Jesus has taken the form of a human, and He has received the spirit as a human; all humans must have a spirit. Because the Lord Jesus takes the form of dust, He has a body, spirit, and soul to confirm human being in Him. The Trinity is always Three in One, but each one has a duty, and the Father is above all. The Holy Spirit is the Spirit of the Father. The Lord Jesus in human form as the body, the soul, and the spirit is three in one as well. The body, soul, and spirit of the Lord Jesus can't be separated; they are only as one because He is human. The Father, The Son Jesus, and the Holy Spirit are Three in One, yet they can be separated, but each is unique in their own being.

ความหมาย 27:50 พระผู้เป็นเจ้าของความเป็นสามคือพระบิดา พระเยซูบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำถาม: จะมีความเข้าใจเกี่ยวกับพระวิญญาณจิตของพระเยซูได้อย่างไรตามที่กล่าวในที่นี่? **คำตอบ:** พระผู้เป็นเจ้าของความเป็นสามเป็นหนึ่งในพระเยซูเจ้าในรูปของมนุษย์ได้รับสภาพของฝุ่น พริงค์ได้มีร่างกาย วิญญาณ และจิตวิญญาณเพื่อยืนยันความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ความเป็นสามตลอดเวลาสามในหนึ่งเดียวกัน แต่ในแต่ละพระองค์มีหน้าที่ และพระบิดาอยู่เหนือสุด พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระวิญญาณของพระบิดา พระเยซูเจ้าในรูปของมนุษย์มีร่างกาย วิญญาณและจิตวิญญาณสามในหนึ่งเดียวกัน ร่างกาย วิญญาณ และจิตวิญญาณของพระเยซูเจ้าไม่สามารถแยกได้ พวกเขาพร้อมกันเป็นหนึ่งเพราะพระองค์เป็นมนุษย์ พระบิดา พระบุตรพระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นเป็นสามในหนึ่งเดียวกัน ถึงกระนั้นพวกเขาสามารถแยกได้ แต่ละคนมีความเป็นเฉพาะของตนเอง

51 And behold, the veil of the temple was **torn** in two from the top to the bottom; and the earth was **shaken**, and the rocks were **split**,

51 และดูเถิด ม่านของพระวิหารได้ฉีกเป็นสองส่วนจากบนถึงล่าง และแผ่นดินได้ไหว และหินได้แตก

Comments 27:51. Q: What is the meaning of the veil of the temple being torn in two from the top to the bottom? **A:** The curtain of the temple stands between God and humans, but with the death of the Lord Jesus, the curtain has been torn apart. Now, humans have a chance to approach God through the Lord Jesus. Through the Son of Man, humans have a chance to be closer to the Father. There is no more blockage between humans and the Father.

ความหมาย 27:51 คำถาม: อะไรคือความหมายของม่านในพระวิหารขาดเป็นสองท่อนจากบนถึงล่าง? **คำตอบ:** ม่านของพระวิหารยืนระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับมนุษย์ แต่ด้วยความตายของพระเยซูเจ้า ม่านได้ขาดเป็นสองท่อน ดังนั้น มนุษย์มีโอกาสเข้าหาพระผู้เป็นเจ้าโดยผ่านสู่พระเยซูเจ้า โดยพระบุตรของมนุษย์ ต่อไปนี้มนุษย์มีโอกาสเข้าใกล้พระบิดา ต่อนี้คือไม่มีสิ่งกีดขวางระหว่างมนุษย์กับพระบิดา

⁵² and the tombs were opened, and many bodies of the saints having fallen asleep were raised;

⁵² และหลุมศพได้เปิดออก และมีร่างวิสุทธิชนที่ได้ตายหลายคนได้ฟื้นคืนชีพ

Comments 27:52. First, because the Lord Jesus's death happened, the saints who had died before according to faith in the Lord Jesus have received a chance to resurrect with their heavenly body, not with the body of dust that had disappeared. Another way to understand this resurrection is that these saints have been resurrected into their heavenly bodies.

ความหมาย 27:52 สิ่งแรก เพราะความตายของพระเยซูเจ้าได้เกิดขึ้น เหล่าธรรมิกชนที่ได้ตายไปก่อนเนื่องด้วยความเชื่อในพระเยซูเจ้าได้รับโอกาสฟื้นกลับมาด้วยร่างสวรรค์ของพวกเขา ไม่ใช่ด้วยกับร่างของฝุ่นดินซึ่งได้หายไป ความเข้าใจอีกอย่างคือธรรมิกชนนั้นนั้นได้เกิดใหม่ในร่างของสวรรค์ของพวกเขา

Q: The Lord Jesus' body was the same body that was risen; how do we understand the rising of the saints into the heavenly bodies? Is the resurrection of the saints here a bodily resurrection in the same way as the Lord Jesus' resurrection? **A:** Do not try to mix up the heavenly body and the body of a human being; the Lord has prepared the heavenly bodies as the Bible tells. Every believer has a heavenly body, but the Lord Jesus, His human body, was transformed from the inside out to be a heavenly body. His body did not decay; all of those saints became dust of the ground, but the Lord's body has never seen decay. The Lord Jesus went into heaven as His body rose up and transformed instantly (See also Comments John 19:30).

คำถาม: ร่างของพระเยซูเจ้าได้เป็นร่างเดิมที่คืนชีพ จะเข้าใจอย่างไรกับร่างของธรรมิกชนที่ฟื้นคืนชีพในร่างสวรรค์? ร่างของธรรมิกชนที่ฟื้นคืนชีพนี้เป็นร่างเช่นเดียวกับพระเยซูเจ้าที่คืนชีพในร่าง? **คำตอบ:** อย่าได้สับสนเกี่ยวกับร่างสวรรค์และร่างมนุษย์ พระเจ้าได้เตรียมร่างสวรรค์ที่ตั้งที่พระคัมภีร์ได้บอก ผู้มีความเชื่อทุกคนได้มีร่างสวรรค์ แต่พระเยซูเจ้า ร่างมนุษย์ของพระองค์ได้กลายสภาพจากภายในออกมาเป็นร่างสวรรค์ ร่างของพระองค์ไม่ได้เน่าเปื่อย พวงธรรมิกชนทุกคนร่างของพวกเขากลายเป็นผงคลิน แต่ร่างของพระเจ้าไม่เคยเน่าเปื่อย พระเยซูเจ้าได้ไปสู่สวรรค์ที่ตั้งที่ร่างของพระองค์ฟื้นคืนชีพและได้กลายร่างในขณะนั้นทันที(ดูด้วยกันมองยอห์นความเห็น19:30)

“The tombs were opened.” The tombs must be open for the heavenly bodies to come out. When it was close to the resurrection time of the Lord Jesus, the Lord prepared the heavenly body for these saints for their return. Don't forget that all the saints that have perished have a soul, spirit, and material body; the material body is gone, but the soul and spirit are still there. The soul has returned to the Father, but the spirit remains where the body has disintegrated; the tomb must be open for the heavenly body to come in and out from above (this action takes place in a twinkling of an eye). The Lord puts the heavenly body in the spot He wants, and that body joins with the saint's spirit. How can the body get out of the tomb? The Lord has split the tomb open for the heavenly body to get out; the Lord has deposited the body down to be joined with the spirit, and after joining with the spirit, the heavenly body has substance and material like that of earth and that body comes out. When the judgment day comes, those who will resurrect at that time will join with the soul after being judged; the soul must be judged first. These saints came to appear to people, and they will be gone; a (heavenly) body without a soul cannot walk on earth. This is just to show to people that as the Lord departs, the dead rose, and humans could see the dead rising.

“หลุมศพได้เปิดออก” หลุมศพต้องเปิดเพื่อให้ร่างสวรรค์ออกมา เมื่อใกล้การคืนกลับมาของพระเยซูเจ้า พระเจ้าได้เตรียมร่างสวรรค์สำหรับธรรมิกชนสำหรับการกลับมาของพวกเขา อย่าลืมนั้นว่าเหล่าธรรมิกชนที่ตายไปนั้นมีวิญญาณ จิตวิญญาณ และร่างกาย ร่างกายได้เน่าไป แต่จิตวิญญาณและวิญญาณยังอยู่ที่นั่น จิตวิญญาณได้กลับคืนไปยังพระบิดา แต่วิญญาณยังคงอยู่ในที่ที่ร่างได้สลายตัว อูโมงค์ศพต้องเปิดออกสำหรับร่างสวรรค์เข้าและออกจากเบืองบน (กิจการนี้เกิดขึ้นในเพียงชั่วขณะเดียว) พระเจ้าวางร่างสวรรค์ในที่ที่พระองค์ต้องการ และร่างนั้นร่วมกับวิญญาณของธรรมิกชน ร่างจะออกมาได้อย่างไรจากอูโมงค์? พระเจ้าเปิดอูโมงค์ศพสำหรับร่างสวรรค์จะได้ออกมา พระเจ้าได้วางร่างเพื่อให้ร่วมกับจิตวิญญาณ และหลังจากร่วมกับจิตวิญญาณ ร่างสวรรค์และจะมีเนื้อเหมือนของโลกและร่างนั้นจะออกมา เมื่อวันตัดสินมาถึง ร่างซึ่งที่เกิดใหม่ในเวลา นั้นจะร่วมกับวิญญาณหลังจากได้รับการพิพากษา วิญญาณต่อถูกพิพากษา ก่อน พวกธรรมิกชนนี้ที่ได้ออกมาปรากฏต่อประชาชน และพวกเขาจะจากไป (ร่างสวรรค์)ร่างปราศจากวิญญาณไม่สามารถเดินบนโลก นี้เพื่อแสดงให้เห็นนั้นว่าเมื่อพระเจ้าจากไป ผู้ตายจะตื่น และมนุษย์จะสามารถเห็นผู้ตายตื่น

Q: Why do we say that the material is like that of the earth in the comment above? **A:** The resurrected appearance has to be similar to the dead one; they just look alike, but they are not the same. All imperfections of the earthly body will not be reproduced in the heavenly body; everything that is imperfect is fixed, and those bodies will come out to meet people.

คำถาม ทำไมเราจึงพูดกันว่าเช่นเดียวกับวัสดุของโลกในความเห็นก่อนนี้? **คำตอบ** ร่างที่ได้ฟื้นคืนชีพของคล้ายกับผู้ตาย พวกเขาเพียงมองคล้าย แต่พวกเขาไม่เหมือนกัน ที่บัพพร่องทั้งหมดร่างของโลกมันจะไม่มีการสร้างใหม่ในร่างสวรรค์ ทุกสิ่งที่ไม่สมบูรณ์จะได้รับแก้ไข และร่างเหล่านั้นจะออกมาเพื่อพบกับประชาชน

Q: What happens to us when we die? **A:** When we die, our soul goes back to the Lord, the body goes back to dust, and the spirit stays inside the tomb in a different dimension of the tomb, waiting; tomb over the tomb. However, the spirits cannot come out to roam free; they stay in a different dimension waiting in order; note that there are different waiting places for the spirit and the soul of a person. Cemeteries are not places for the living to go and play around; the cemetery is used for different purposes in human life. You are still alive; why do you go there and fool around? So many go and bother the things that the living cannot understand; just leave where the dead die, leave it alone; no living needs to do anything with the dead there. In terms of humans, we can say: do not disturb the peace of the resting. **As the Bible tells, the dead can see the living but cannot cross back to be with or influence the living. Between dimensions, they cannot cross over; don't try to mix the truth with human talk; there have been make-beliefs about all sorts of false things.**

คำถาม: อะไรจะเกิดขึ้นต่อเราเมื่อเราตาย? **คำตอบ:** เมื่อเราตาย จิตวิญญาณของเรากลับไปยังพระเจ้า ร่างกายกลับคืนเป็นฝุ่นดิน และจิตวิญญาณอยู่ในอุโมงค์ศพในโลกที่แตกต่างกันจากอุโมงค์ศพ รอคอย อุโมงค์ศพเหนืออุโมงค์ศพ อย่างไรก็ตาม จิตวิญญาณไม่มีอิสระที่จะสามารถออกมาท่องเที่ยว พวกเขาอยู่ในอีกมิติหนึ่งรอคอยคำสั่ง สังเกตดูนั่นที่ว่ารอคอยสำหรับวิญญาณและจิตวิญญาณของผู้คน สุสานไม่ใช่สถานที่สำหรับผู้มีชีวิตอยู่ควรไปและทำการรบกวน สุสานได้ใช้แตกต่างกันสำหรับชีวิตมนุษย์ คุณยังมีชีวิตอยู่ ทำไมคุณจึงไปในที่นั่นและเล่นสนุก? มีหลายคนไปรบกวนสิ่งนั้นที่พวกมีชีวิตไม่สามารถเข้าใจ ปล่อยให้ตามลำพังที่ผู้ตาย ปล่อยให้มันไว้ตามลำพัง ผู้มีชีวิตไม่มีอะไรจะทำกับผู้ตายที่นั่น ในคำของมนุษย์ เราสามารถพูดว่า อย่ารบกวนความสงบของผู้ที่พัก **ดังที่พระคัมภีร์ได้บอก ผู้ตายสามารถเห็นคนเป็นแต่ไม่สามารถข้ามกลับมาอยู่ด้วยหรือทำผลกระทบต่อผู้มีชีวิต ระหว่างภพต่อภพ พวกเขาไม่สามารถข้ามได้ อย่าพยายามสับสนกับคำพูดของมนุษย์ ได้มีการทำเรื่องให้เชื่อในหลายแบบของความเท็จ**

⁵³ and coming out of the tombs after **His** resurrection, they entered into the holy city and appeared to many.

⁵³ และออกมาจากหลุมศพหลังจากการฟื้นคืนชีพของ **พระองค์** พวกเขาได้เข้าไปในนครบริสุทธิและได้ปรากฏต่อหลายคน

Comments 27:53. These saints are the saints that have been buried; what is happening here is completely different than the end-time resurrection.

Q: Why has the Lord allowed the resurrection of these saints at this time? **A:** These saints who resurrected here go to glorify the Lord Jesus before the completion of the closing time. That is why the Lord has created the parallel earth; these saints who were raised here will go on this parallel earth and are waiting there for the closing of the age.

ความหมาย 27:53 เหล่าธรรมิกชนนี่คือเหล่าธรรมิกชนนั้นที่ได้ถูกฝัง อะไรที่เกิดขึ้นนี้แตกต่างจากเมื่อถึงการฟื้นจากความตาย

คำถาม ทำไมพระเจ้าจึงได้ให้การฟื้นจากความตายของพวกธรรมิกชนในเวลาเช่นนี้? **คำตอบ** เหล่าธรรมิกชนนี้ได้ฟื้นจากความตายในที่นี้ไปเพื่อบูชาพระเยซูเจ้าก่อนวันพิพากษาสำเร็จของเวลาสุดท้าย นั่นคือทำไมพระเจ้าได้สร้างโลกคู่ขนาน พวกธรรมิกชนที่ฟื้นคืนชีพนี้จะไปยังโลกคู่ขนานและรออยู่ที่นั่นสำหรับการพิพากษาของวันสุดท้าย

“They entered into the holy city.” This city does not refer to the Jerusalem city of this earth. This city refers to the holy city of the parallel earth, which is called the earth upon earth in this commentary. Humans see it and want to go there, but not everyone can go.

“Appeared to many” means that the resurrected saints appeared for a short moment to many on this earth who had a chance to see the resurrected body of the saints and what it looked like. It looks similar to the human body, but the human eyes can notice it is not the same. It is different because those bodies will have something from the glory of God upon them; humans can notice that they look alike but are not the same (not the same flesh as human flesh have; See 1 Corinthians 15:35-44).

“พวกเขาได้เข้าไปในนครบริสุทธิ” เมืองนี้ไม่ได้หมายความถึงกรุงเยรูซาเล็มเมืองในโลกนี้ เมืองนี้ในที่นี้หมายถึงเมืองบริสุทธิแห่งโลกคู่ขนาน ซึ่งคือได้เรียกว่าโลกเหนือโลกดังที่เรียกในความเห็นนี้ มนุษย์เห็นมันและต้องการที่จะไปยังที่นั่น แต่ไม่มีใครสามารถไปได้

“ได้ปรากฏต่อหลายคน” หมายถึงเหล่าธรรมิกชนที่ได้ฟื้นคืนชีพได้ปรากฏต่อหลายคนบนโลกนี้เพียงเวลาสั้นๆเพื่อให้หลายคนบนโลกนี้ซึ่งได้มีโอกาสได้เห็นร่างที่ได้คืนชีพของเหล่าธรรมิกชนและว่ามันมองเหมือนอย่างไร มันมองเหมือนร่างมนุษย์ แต่โดยตาของมนุษย์สามารถสังเกตว่าไม่เหมือนกัน

มันแตกต่างเพราะว่าเฮล่านั้นจะมีบางอย่างจากพระศิโรตของพระผู้เป็นเจ้าบนพวกเขา มนุษย์สามารถสังเกตได้นั้นว่าพวกเขามองคล้ายแต่ไม่เหมือนกัน (ไม่ใช่เนื้ออย่างที่มีมนุษย์มี มองใน 1 โครินธ์ 15: 35-44)

⁵⁴ Now the centurion, and those with Him watching Jesus, having seen the earthquake, and the things that were done, feared extremely, saying, Truly this was the Son of God.

⁵⁴ เวลานั้นนายร้อย และผู้ที่ได้อยู่กับ พระองค์ เฝ้ามอง พระเยซู ได้เห็นแผ่นดินไหว และสิ่งต่างๆนั้นที่ได้เกิดขึ้น ได้มีความกลัวอย่างมาก พูดว่า จริงๆ แล้วนี่คือ พระบุตรของ พระผู้เป็นเจ้า

Comments 27:54. This portion of Scripture has clearly stated that human eyes have seen the glory of God in human nature. In the position of crucifixion, yet the Lord Jesus' glory cannot be hidden. All these soldiers have seen the One they have tortured before His last breath on earth and how He has shown the glory of God within Him coming out. Human eyes noticed the difference between the two criminals beside and the Holy One in the middle. The eyes can make a clear comparison between humans and the Holy One that has been tortured, and that is the centurion and those with him who said that "this was the Son of God." Look at this verse: the ones that have had a part in torturing the Holy One of God have accepted the truth, saying, "Truly this was the Son of God"; it was not the saints who said this, but it was a soldier who said it.

ความหมาย 27:54 ในส่วนนี้ของคำสอนแห่งพระเจ้าได้บอกชัดเจนว่าตามมนุษย์ได้เห็นพระศิโรตของพระผู้เป็นเจ้าในธรรมชาติของมนุษย์ ในลักษณะถูกตรึงบนกางเขน แต่พระศิโรตของพระเยซูเจ้าไม่สามารถปิดบัง เหล่าทหารทั้งหมดได้เห็นพระผู้หนึ่งที่เขาได้ทรมานก่อนพระองค์สิ้นลมหายใจสุดท้ายบนโลกและพระองค์ได้แสดงพระศิโรตของพระผู้เป็นเจ้าได้ออกมา ตามมนุษย์สามารถเห็นความแตกต่างระหว่างโจรทั้งสองข้างๆและพระผู้บริสุทธิ์ตรงกลางตาสามารถเปรียบเทียบชัดเจนต่อตาระหว่างมนุษย์และพระศิโรตนั้นที่ถูกทรมาน และนั่นทำให้ทหารนายร้อยและพวกตนนั้นที่อยู่กับเขาซึ่งได้พูดกันว่า "นี่คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า" มองดูคำกล่าวนี้เอง ผู้ที่ได้ออกมาในกการทรมานพระศิโรตของพระผู้เป็นเจ้าได้ยอมรับความจริง พูดว่า "จริงๆแล้วนี่คือพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า" มันไม่ใช่ธรรมมิกชนที่พูดสิ่งนี้ แต่ได้เป็นทหารที่ได้พูดมัน

⁵⁵ And many women were there beholding from afar, who had followed Jesus from Galilee, ministering to Him,

⁵⁵ และมีสตรีจำนวนมากมายืนดูอยู่แต่ไกล ผู้ซึ่งได้ติดตาม พระเยซู จากกาลิลี เพื่อปรนนิบัติ พระองค์

Comments 27:55. These women came from many places to follow the Lord Jesus. They followed the Lord and provided for His needs; by their own will, they gave all they had. They have been faithful to the Lord. They left everything behind and followed the Lord; they just followed and provided, and they didn't expect to get anything in return; all they had they gave to the Lord. Now, you don't have to give money to the Lord; just give your heart to the Lord; your heart is the most important treasure to the Lord, and He is happy to receive it. Some of these women had money on their own, and some did get work as they followed to make their living. And the majority of what they made, they gave to the Lord; that is why their names are written here, to remember them.

ความหมาย 27:55 ผู้หญิงเหล่านี้ได้มาจากที่ต่างๆเพื่อติดตามพระเยซูเจ้า พวกเขาได้ติดตามพระเจ้า พวกเขาได้อำนวยสำหรับสิ่งที่พระเจ้าต้องการโดยความเต็มใจของพวกเขาเอง พวกเขาได้ให้ทุกอย่างที่พวกเขามี พวกเขาได้มีความศรัทธาในพระเจ้า พวกเขาได้ให้ทุกอย่างไว้เบื้องหลังและได้ตามพระเจ้า พวกเขาเพียงได้ให้ทุกอย่างที่พวกเขามี พวกเขาได้มีความศรัทธาในพระเจ้า พวกเขาได้ให้ทุกอย่างไว้เบื้องหลังและได้ติดตามพระเจ้า พวกเขาเพียงได้ติดตามและได้ให้ และพวกเขาไม่ได้มุ่งหวังว่าจะได้อะไรตอบแทน ทั้งหมดที่พวกเขามีพวกเขาได้ให้แก่พระเจ้า ในเวลานี้ คุณไม่ต้องให้เงินต่อพระเจ้า เพียงคุณให้หัวใจของคุณต่อพระเจ้า หัวใจของคุณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพระเจ้า และพระองค์มีความสุขเพื่อรับมัน บางคนของผู้หญิงเหล่านี้ได้มีเงินของพวกเขาเอง และบางคนได้งานทำขณะที่พวกเขาได้ติดตามเพื่อเป็นค่าเลี้ยงชีพของพวกเขา และส่วนมากที่พวกเขาทำได้ พวกเขาก็ได้มอบให้ต่อพระเจ้า นั่นคือทำไมชื่อของพวกเขาจึงมีเขียนอยู่ในที่นี่ เพื่อเป็นความทรงจำเกี่ยวกับพวกเขา

⁵⁶ among whom was Mary Magdalene, and Mary the mother of James and Joses, and the mother of the sons of Zebedee.

⁵⁶ ในหมู่นั้นมีแมรีเย แมกดาลเลน และแมรีเยมารดาของเจมส์และโจเซส และมารดาของบุตรของเศเบดี

Comments 27:56. These women did not follow because their children followed the Lord Jesus but because their own hearts wanted to follow; they followed their hearts in all of these.

ความหมาย 27:56 พวกผู้หญิงเหล่านี้ไม่ได้ตามเพราะว่าบุตรของพวกเขาได้ติดตามพระเยซูเจ้าแต่เพราะใจของพวกเขาได้ต้องการที่จะตาม พวกเขาได้ติดตามใจของตนเองในทุกๆอย่างนี้

⁵⁷ And when evening came, a rich man from Arimathea, named Joseph, came, who also himself was
discipled to **Jesus**;

⁵⁷ และเมื่อตกเย็น ชายร่ำรวยจากอาริมาเทีย ชื่อโจเซฟ ผู้ได้มา ซึ่งด้วยตัวของเขาเองได้เป็นสาวกของ **พระเยซู**

Comments 27:57. This man had the most important part among the people who followed the Lord Jesus' crucifixion. Joseph's action could cause him to be in trouble by associating with a criminal, as the Lord Jesus was labeled a criminal on a cross. He could be in trouble himself; this is a man people should look up to.

ความหมาย 27:57 ชายผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุดในกลุ่มผู้ที่ติดตามการถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้า การกระทำของโยเซฟสามารถทำตัวเขาเองให้มีปัญหาในการที่เกี่ยวข้อกับโจร ตามที่พระเยซูเจ้าได้ถูกนับเข้าเป็นโจรบนกางเขน เขาสามารถได้มีปัญหากับตัวเขาเอง ชายผู้นี้ผู้คนควรมองดูเป็นตัวอย่าง

⁵⁸ he having gone to Pilate, asked for the body of **Jesus**. Then Pilate commanded it to be given up.

⁵⁸ เขาได้ไปยังเจ้าเมือง ได้ขอรับร่างของ **พระเยซู** แล้วเจ้าเมืองได้สั่งมันเพื่อให้

⁵⁹ And having taken the body, Joseph wrapped it in a clean linen cloth,

⁵⁹ และได้นำร่างไป โยเซฟได้พันมันด้วยผ้าป่านสะอาด

⁶⁰ and laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock; and having rolled a great stone to the door of the tomb, he went away.

⁶⁰ และได้วางมันในอุโมงค์ใหม่ของเขา ซึ่งเขาได้ตัดในหิน และได้กลิ้งหินใหญ่ปิดปากอุโมงค์ เขาได้จากไป

Comments 27:58-60. "and laid it in his own new tomb." This man gave up his own tomb for the Lord, a man who did not benefit materially from the Lord Jesus in this world but gave up his own tomb. This action is a sample of teaching humans to give without expecting anything in return in exchange for giving. But many Christians nowadays come to the Lord and want something from the Lord. Joseph gave his own tomb without expecting to be paid for it. Tombs, at that time, were not cheap, but he could give up something important to himself. In those times, people prepared their tombs with money they saved, and they had someone cut the tomb into the stone. It costs them, and Joseph gave up what was his to the Lord. In comparison, nowadays, people can do as he did; people should give something to the Lord that they have prepared for themselves without expecting anything in exchange. The Lord passed away this time here from the earth, and Joseph gave Him something without expecting any miracles.

ความหมาย 27:58-60 "และได้วางมันในอุโมงค์ใหม่ของเขา" ชายผู้นี้ได้ให้อุโมงค์ใหม่ของเขาเองต่อพระเจ้า ชายผู้ซึ่งไม่ได้ทำอะไรของในโลกนี้ จากพระเยซูเจ้าแต่ได้ให้อุโมงค์ใหม่ของตน การกระทำนี้คือตัวอย่างของการสอนมนุษย์เพื่อให้ให้โดยไม่มุ่งหวังอะไรตอบแทนต่อการให้ แต่เหล่าคริสเตียนหลายคนในเวลานี้มาหาพระเจ้าและต้องการบางอย่างจากพระเจ้า โยเซฟให้อุโมงค์ใหม่ของตนโดยไม่ได้มุ่งหวังค่าตอบแทนสำหรับมัน อุโมงค์ในเวลานั้น ไม่ใช่ราคาถูก แต่เขาสามารถได้ให้บางอย่างซึ่งสำคัญต่อเขาเอง ในเวลานั้น ประชาชนได้เตรียมอุโมงค์ศพของพวกเขาด้วยเงินที่พวกเขาได้เก็บไว้ และพวกเขาได้ให้คนตัดอุโมงค์เข้าไปในหิน มันมีราคาแพงสำหรับพวกเขา และโยเซฟได้ให้อะไรที่เป็นของเขาต่อพระเจ้า ในข้อเปรียบเทียบ ในเวลานี้ จะมีคนสามารถทำเช่นเขา คนควรให้บางสิ่งนั้นต่อพระเจ้าที่พวกเขาได้เตรียมไว้สำหรับพวกเขาเองโดยไม่มุ่งหวังสิ่งตอบแทน ในเวลานั้นพระเจ้าได้ตายไปจากโลก และโยเซฟได้ให้บางอย่างต่อพระองค์โดยไม่มุ่งหวังสิ่งพิเศษใด

"And having taken the body, Joseph wrapped it in a clean linen cloth." As the Bible tells us, Joseph just wrapped the body of the Lord Jesus in a cloth, and he did not do any special burial or ceremony. At that time, the body had to be prepared for burial, and it was a long and costly preparation. However, he had no time to do it, so he just wrapped the Lord Jesus' body and had to place the body in the tomb before the Preparation Day ended (before the Sabbath started). The first day of the Passover feast was Preparation Day; the Jews used this day to prepare a place to host the Passover. When the Passover is finished, the rest is the preparation for cleaning; what belongs to the Passover cannot be further used, and everything must be cleaned. Many traditions apply to this, and if you are not a Jew, you will never understand the traditions. All the things used for the Passover must be put away separately because, according to Jewish tradition, all the things belonging to Passover are not to be used in daily life. (Note that there is a difference between the Passover itself, eaten on Thursday at twilight, and the Passover feast held on the Sabbath).

"และได้นำร่างไป โยเซฟได้พันมันด้วยผ้าป่านสะอาด" ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกต่อเรา โยเซฟเพียงได้เอาผ้าป่านสะอาดพันหุ้มพระเยซูเจ้า และเขาไม่ได้ทำสิ่งพิเศษสำหรับฝังศพหรือพิธีการ ในเวลานั้น ร่างกายต้องได้มีการเตรียมสำหรับฝัง และมันใช้การเตรียมอันยาวนานและมีราคาแพง เขาไม่มีเวลา

ที่จะทำมัน ดังนั้นเขาเพียงได้แต่เอาผ้าพันหุ้มร่างของพระเยซูเจ้าและได้นำพระศพใส่อุโมงค์ก่อนวันเตรียมตัวจบสิ้น (ก่อนบัสกาเริ่มวันแรกของวันเทศกาลสะบาโต) คือวันแรกของการเตรียมตัวสำหรับสะบาโต พวกเขาได้ใช้วันนี้เพื่อเตรียมสถานที่สำหรับเตรียมเทศกาลสะบาโต เมื่อสะบาโตได้จบสิ้นที่เหลือคือการเตรียมสำหรับทำความสะอาด อะไรที่เป็นของบัสกาไม่สามารถปล่อยทิ้งไว้เพื่อใช้ และทุกอย่างต้องสะอาด มีประเพณีหลายประการในวิธีนี้ และถ้าคุณไม่ใช่ยิว คุณจะไม่ใช่ใจประเพณี ทุกอย่างที่ใช้ในบัสกาต้องเก็บไว้ต่างหากเพราะ โดยประเพณีของยิว ทุกอย่างเพื่อบัสกาไม่สามารถใช้ได้ในวันอื่นๆของชีวิต (สังเกตในที่นี่นั่นคือความแตกต่างระหว่างสะบาโตมันเอง กับในตอนเย็นวันพฤหัสบดี และเทศกาลสะบาโตเดือนวันสะบาโต)

“Hewn out in the rock.” This tomb is Joseph’s new tomb, which he made for himself. Only rich people could afford to cut a tomb in the rock; they cut the stone to make a cave. Poor people used natural tombs, such as caves in the rock. Joseph cut a stone himself to make a tomb; no one else was laid there.

“ได้ตัดในหิน” นี่คือนิโฆเซฟอุโมงค์ใหม่ ที่เขาทำไว้เพื่อตัวเขาเอง มีเพียงแต่ผู้ร่ำรวยที่สามารถสกัดศิลาเพื่ออุโมงค์ พวกเขาตัดหินเพื่อทำเป็นถ้ำ คนจนได้ใช้ถ้ำที่มีอยู่ตามธรรมชาติถ้ำในหิน โฆเซฟได้ตัดหินสำหรับตัวเขาเอง ไม่มีใครได้ถูกฝังที่นั่น

“Having rolled a great stone.” The stone he put in front of the tomb needed more men to help roll it; it was a big stone, as it is told in the Bible.

“ได้กลิ้งหินใหญ่” หินใหญ่ที่เขาได้วางไว้ข้างหน้าอุโมงค์ต้องใช้ผู้ชายหลายคนเพื่อกลิ้งมัน มันเป็นหินใหญ่ ตั้งที่มันได้บอกในพระคัมภีร์

61 And Mary Magdalene was there, and the other Mary, sitting opposite the tomb.

⁶¹ และแมรีแมกดาลีนได้อยู่ที่นั่น และแมรีอื่นด้วย นั่งอยู่ตรงข้ามกับอุโมงค์ศพ

Comments 27:61. They all have seen the Lord Jesus’ crucifixion, but that did not make them back away from faith. Even though they had sealed the tomb already, these women were still watching in front; their faith was strong, and just by sitting there watching the tomb it showed their hearts. The faith they have, we all should learn from it. They gained no material things of this world by following the Lord Jesus. They gave all they had for His daily needs and did not receive anything of this world from the Lord, and they lost their sons as well. In this case, it does not necessarily mean death; it means that instead of sons doing work in the family, they lose their sons because they cannot work in the family. The heart these women had that is to look up to.

“Other Mary” mentioned here is the same Mary as Mary, the mother of James and Joses (or Joseph) mentioned in Verse 56.

ความหมาย 27:58-61 พวกเขาได้เห็นพระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขน แต่นั่นไม่ได้ทำให้พวกเขาถอยจากความเชื่อ ถึงแม้ว่าพวกเขาได้เอาตราประทับที่อุโมงค์แล้ว ผู้หญิงเหล่านั้นยังคงเฝ้าอยู่ข้างหน้า พวกเขามีความเชื่อที่เข้มแข็ง และเพียงนั่งที่นั่นเฝ้ามองอุโมงค์มันได้แสดงถึงหัวใจของพวกเขา ความเชื่อที่พวกเขามี พวกเขาควรเรียนจากมัน พวกเขาไม่ได้รับของขวัญของโลกนี้โดยการติดตามพระเยซูเจ้า พวกเขาได้ให้ทุกอย่างที่พวกเขามีสำหรับความต้องการทุกวันของพระองค์และไม่ได้รับสิ่งของโลกนี้จากพระเจ้า และพวกเขาได้เสียบุตรชายของพวกเขาด้วย ในที่นี้ มันไม่ได้หมายถึงเพียงตายจากเท่านั้น มันหมายถึงว่าแทนที่จะมีบุตรชายช่วยเหลืองานของครอบครัว พวกเขาไม่มีลูกชายเพราะพวกเขาไม่สามารถทำงานในครอบครัว ใจที่พวกผู้หญิงนี้ทำตมมันนั่นคือสิ่งที่ควรจะมีถึง

“แมรีอีกคนหนึ่ง” ที่ได้กล่าวถึงนี้เป็นแมรีคนเดียวกับ แมรีมารดาของเจมส์และโยเสส(หรือโยเซฟ) ได้กล่าวถึงในข้อ56

62 And the next day, which is after the Preparation, the chief priests and the Pharisees were gathered together before Pilate,

⁶² และวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นวันหลังจากวันเตรียมตัว มหาปุโรหิตและฟาริสีชุมนุมกันต่อหน้าปีลาต

Comments 27:62. The day “after the Preparation” was the Sabbath. These verses tell us all there is to know; these leaders knew what the Lord Jesus had been teaching. Inside of them, they knew who the Lord Jesus was, but love for the things of the world covered their eyes and controlled their hearts.

ความหมาย 27:62 วัน “หลังวันเตรียมตัว” ได้เป็นวันสะบาโต ในข้อนี้ได้ให้ทุกคนเพื่อให้รู้ พวกผู้นำนี้รู้ดีว่าพระเยซูเจ้าได้สอนอะไร ในพวกเขาเอง พวกเขาได้รู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นใคร แต่ความรักของสิ่งของโลกนี้ได้ปิดตาของพวกเขาและได้ควบคุมใจของพวกเขา

63 saying, Sir, we remember that that deceiver said while living, After three days I arise.

⁶³ พูดว่า ท่านครับ เราจำได้นั้นว่าผู้ปลอมแปลงนั้นได้พูดเมื่อยังมีชีวิตอยู่พูดว่า หลังจากนั้นสามวัน **เรา** จะฟื้นคืนชีพ

Comments 27:63. That is the way of their hearts, but the Lord will not hide what people are calling Him. He received more than name-calling; why would He have to hide?

ความหมาย 27:63 นั้นเป็นวิถีของใจของพวกเขา แต่พระเจ้าจะไม่ได้อ่อนว่าคนเรียกพระองค์ว่าอะไร พระองค์ได้รับมากกว่าชื่อเรียก ทำไมพระองค์จะตั้งชื่อ?

⁶⁴ Command therefore that the tomb be made secure until the third day, lest ever His disciples having come, steal Him away, and say to the people, He is risen from the dead; and the last error will be worse than the first.

⁶⁴ ดังนั้นสั่งให้เฝ้าอุโมงค์ให้ตื้นจนถึงวันที่สาม เพราะกลัวว่าเหล่าสาวกของ พระองค์ จะมา เพื่อขโมย พระองค์ ไป และพูดต่อประชาชนว่า พระองค์ ได้ฟื้นจากความตาย และสิ่งไม่ถูกต้องอันหลังนี้จะแยกว่าครั้งแรก

⁶⁵ Pilate said to them, You have a guard; go, make it as secure as you can.

⁶⁵ ปิลาตได้พูดกับพวกเขาว่า เจ้ามียาม ไป ทำให้มันคงเท่าที่เจ้าสามารถทำได้

⁶⁶ And having gone, they made the tomb secure, sealing the stone, and leaving the guard there.

⁶⁶ และจึงได้ไป พวกเขาได้ทำอุโมงค์ให้มั่นคง ประทับตราลงบนหิน และวางยามเฝ้าที่นั่น

Comments 27:65-66. Q: How did they seal the stone? **A:** The material they used was similar to mortar nowadays; they mixed rock powder with some rubber (glue-type substance) extracted from trees, and this became hard as stone when it was dry. They sealed all around the stone with this mortar glue. Also, they used an entire guard of soldiers because they feared His disciples. Since so many followed the Lord Jesus, they feared they would form a mob.

ความหมาย 27:65-66 คำถาม เขาประทับตราอย่างไรบนศิลา? คำตอบ สิ่งที่ใช้คล้ายกับหินปูนในทุกวันนี้ พวกเขาได้ผสมผงจากหินกับยาง (ชนิดของกาว) เป็นสิ่งที่ได้จากยางไม้ และสิ่งนี้ได้กลายเป็นแข็งเหมือนหินเมื่อมันได้แห้ง พวกเขาได้ประทับไว้รอบหินด้วยกาวหินนี้ ด้วยกัน พวกเขาได้ใช้ทหารทั้งกองเข้ายามเพราะพวกเขาได้กลัวเหล่าสาวกของพระองค์ เนื่องด้วยมีคนมากมายได้ติดตามพระเยซูเจ้า พวกเขาได้กลัวว่าจะกลายเป็นกลุ่มฝูงคน

Life and Faith Applications. 1) The Lord Jesus suffered on the cross of Golgotha and died for our sins. He is the Lamb of God, the Savior of the world, and He is the King of the world. He has taken all the penalty for humankind; the Lord Jesus has humbled Himself and takes the blame for sins upon Himself, and that is because of His love for humans.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) พระเยซูเจ้าได้ทรงรับการทรมานบนกางเขนของกลโกธาและได้ตายเพื่อบาปของเรา พระองค์เป็นลูกแกะของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้า พระผู้ช่วยโลกให้รอด และพระองค์คือพระมหากษัตริย์แห่งโลก พระองค์ได้ทรงรับการลงโทษเพื่อมนุษยทั้งหลาย พระเยซูเจ้าได้ทรงยอมพระองค์ลงและรับโทษของบาปบนพระองค์เอง และนั่นคือเพราะความรักของพระองค์ต่อมนุษย

2) We should not follow the Lord Jesus for the things of this world and should not expect anything of this world in exchange for following Him. 3) These days, we cannot literally give the Lord Jesus food or provide for His daily needs, as the women mentioned in this chapter did, but we can give our hearts to the Lord Jesus, and that is the most important treasure we can give Him. 4) God knows what will happen, but people must use their own free will to choose how to live their lives; all should follow the light.

2) เราไม่ควรจะตามพระเยซูเจ้าเพื่อสิ่งของของโลกนี้และอาหารหรือให้สำหรับความต้องการแต่ละวันของพระองค์ และไม่ควรรอคาดหวังสิ่งใดในโลกเป็นการแลกเปลี่ยนเพื่อติดตามพระองค์ 3) ในทุกวันนี้ เราไม่สามารถให้แก่พระเยซูเจ้าอาหารหรือช่วยในสิ่งที่ต้องการของพระองค์ ดังผู้หญิงที่ได้กล่าวในบทนี้ได้ทำ แต่เราสามารถให้ใจของเราต่อพระเยซูเจ้า และนั่นคือสิ่งที่มีค่าสำคัญที่เราสามารถหะระองค์ 4) พระผู้เป็นเจ้ารู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น แต่ผู้คนต้องใช้ความเป็นอิสระของพวกเขาเพื่อที่จะเลือกที่จะใช้สำหรับชีวิตของตนอย่างไร ทุกคนควรตามแสงสว่าง

5) Cemeteries are not places for the living to go around; the cemetery is used for different purposes. As the Bible tells us, the dead can see the living, but they cannot cross back to be with or influence the living. Spirits live in a different dimension than us, and they cannot cross over; we should not believe human fantasies because they make up many false stories. 6) There are only two types of people in this world: those who believe in the Lord Jesus and those who do not believe in the Lord Jesus. Think about the criminal on the cross; it is never too late to become a believer, but do not wait until the point of death; accept the Lord Jesus now as you read this chapter of the Bible.

5) ปาชาไม่ใช่ที่สำหรับผู้มีชีวิตควรจะไปและรบกวน ปาชาได้มีจุดประสงค์แตกต่าง ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกต่อเรา ผู้ตายสามารถมองเห็นผู้เป็น แต่พวกเขาไม่สามารถข้ามกลับมาเพื่ออยู่ด้วยหรือมีอิทธิพลต่อคนเป็น วิญญาณอยู่แตกต่างมิติจากเรา และพวกเขาไม่สามารถข้ามมา เราไม่ควรไป เชื่อกับจินตนาการของมนุษย์เพราะพวกเขาได้มีการพูดเท็จให้เชื่อในแบบต่างๆ 6) มีคนสองชนิดในโลกนี้ คนที่เชื่อในพระเยซูเจ้า และไม่เชื่อในพระเยซูเจ้า คิดถึงใจที่ถูกตรึงบนกางเขน มันไม่มีการสายเกินไปที่จะเป็นผู้มีความเชื่อ แต่อย่าไปรอจนถึงจุดที่จะตาย ยอมรับพระเยซูเจ้าเดี๋ยวนี้เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์บทนี้

Conclusion: How can you be, and what should you be as a Christian? To be Christians, we must believe that the Lord Jesus is the Son of God and that He died for our sins. With the death of the Lord Jesus, the curtain of the temple was torn in two, and now humans have a chance to approach God the Father through His Son Jesus. We do not need to pay anything to be forgiven of our sins; the Lord Jesus paid it all; we only need to give our hearts to the Lord Jesus and invite Him to be the King of our lives. In this chapter, there are two examples of true believers that we should follow. First, think about the women and how they followed their hearts; they left everything behind and followed the Lord Jesus and gave everything they had to support the Lord in His ministry. These women saw the Lord Jesus crucified and still did not lose their faith and hope in the Lord. Secondly, think of Joseph of Arimathea; he gave his own new tomb and laid the body of the Lord Jesus in it without expecting anything of this world in exchange; he was not a selfish person. As Christians, it is important to acknowledge and accept the suffering the Lord took for our sins, but we cannot take it for granted. Many do not realize the pain, suffering, and humiliation that the Lord Jesus went through during the trial and crucifixion; just imagine the whole battalion of soldiers and all of the people mocking the Lord Jesus and abusing Him. The Lord Jesus paid in full for our salvation; we just need to give our hearts fully to the Lord.

บทสรุป: ว่าคุณสามารถเป็น และอะไรที่คุณควรเป็นดังคริสเตียน? เพื่อเป็นคริสเตียน เราต้องเชื่อที่ว่าพระเยซูเจ้าคือพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและพระองค์นั้นได้ตายเพื่อบาปของเรา ด้วยความตายของพระเยซูเจ้า ม่านของธรรมศาลาฉีกเป็นสอง และเวลานั้นมนุษย์มีโอกาสเข้าหาพระบิดาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยผ่านพระเยซูพระบุตรของพระองค์ เราไม่ต้องจ่ายอะไรเพื่อรับการภัยในบาปของเรา พระเยซูเจ้าได้จ่ายให้ทั้งหมด เราเพียงต้องให้ใจของเราแก่พระเยซูเจ้าและเชิญพระองค์ให้เป็นพระมหากษัตริย์แห่งชีวิตของเรา ในบทนี้ มีสองตัวอย่างของผู้มีความเชื่ออย่างแท้จริงนั้นที่เราควรติดตาม สิ่งแรก คิดถึงผู้หญิงและที่พวกเขาได้ติดตามใจของพวกเขาอย่างไร พวกเขาได้ทุกอย่างและได้ติดตามพระเยซูเจ้าและให้ทุกอย่างที่พวกเขามีเพื่อสนับสนุนพระเจ้าในงานของพระองค์ ผู้หญิงพวกนี้ได้เห็นพระเยซูเจ้าถูกตรึงบนกางเขนและยังคงไม่ได้เสียความเชื่อของพวกเขาและความหวังในพระเจ้า สิ่งที่สอง คิดถึงโยเซฟชาวอาริมาเทีย เขาได้ให้หลุมศพใหม่ของเขาและวางร่างของพระเยซูเจ้าในนั้นโดยไม่หวังสิ่งใดของโลกนี้ตอบแทน เขาไม่มีความเห็นแก่ตัว เป็นคริสเตียน มันสำคัญเพื่อรับรู้และยอมรับการทรมานของพระเจ้าสำหรับบาปของเรา แต่เราไม่สามารถรับมันโดยไม่คำนึงถึง หลายคนไม่คิดถึงเจ็บปวด ความทรมาน และความอับอายนั้นที่พระเยซูเจ้าได้พบขณะที่ถูกพิพากษาและการได้ถูกตรึงบนกางเขน เพียงคิดเหล่ากองทหารและประชาชนเยาะเย้ยพระเยซูเจ้าและการล่วงละเมิดพระองค์ พระเยซูเจ้าได้จ่ายเต็มเพื่อความรอดของเรา เราเพียงแต่ให้ใจของเราอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าเท่านั้น

May 1, 2018

**[Bible Commentary Forever - American Standard Version
helping (ASVh), The Gospel of Matthew, Thai Interlinear]**
